Milliyet

ÇOCUK

18 Nisan 1977 • Sayı 13 • 5 Lira

Milliyet YAYINLARI

çocuk kitapları dizisi

son 20 kitap

Mümtaz Zeki Taşkın
ÇİTLEMBİK KIZ
No 90 / 15 lira

Mehmet Seyda
BİR GÜN BÜYÜYECEKSİN
No 91 / 15 lira

İbrahim Örs
ALMANYA ÖYKÜSÜ
No 92 / 15 lira

Mehmet Emin Töreci
YUSUF'UN KARGASI
No 93 / 15 lira

Şükrü Enis Regü
UYUYAN GÖLGE
No 94 / 15 lira

Hakkı Özkan
OKYANUS ÇOCUKLARI
No 95/ 15 lira

Selma Lagerlöf
KARLAR ÜLKESİ
No 96 / 20 lira

Roger Collinson
ARTIK OKUL YOK
No 97 / 15 lira

Sadık Fehimoğlu
HOROZ PAŞA
No 98 / 15 lira

Şevket Bilgisel
BIÇAKLI KARTAL
No 99 / 15 lira

Mümtaz Zeki Taşkın
ÖRDEK ÖMER
No 100 / 20 lira

Mehmet Seyda
ÇİKOLATA
No 101 / 15 lira

Burhan Günel
AĞLAMA BEBEĞİM
No 102 / 15 lira

Ulufer Şahin
BONCUK
No 103 / 15 lira

Enid Blyton
KAYIP HAZİNE
No 104 / 20 lira

Sahap Sıtkı
GÖKKUŞAĞI
No 105 / 15 lira

Nuri Onat
UĞURLU TATİL
No 106 / 15 lira

Selma Mine
RENKLİ ÜLKELER
No 107 / 20 lira

C. Day Lewis
KORKUSUZ ÇOCUKLAR
No 108 / 15 lira

Mükerrem Kâmil Su
ATA'NIN ROMANI
No 109 / 20 lira

Bütün kitaplar ciltli
ve resimlidir

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır
1977 / Sayı 13

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır.
18 Nisan 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu - İstanbul

Abone koşulları
Yıllık: 200 TL.
Altı aylık : 100 TL.
Yurt dışı
Yıllık: 350 TL.
Yurt dışı için uçak farkı
her ülkeye göre değişir

Ön kapak fotoğrafı
İLHAN
BAŞTAN

Arka kapak
TAYLAND

BİZDEN SİZE

Beş gün sonra 23 Nisan Bayramı'nı kutlayacağız, sevgili okurlar. Bu, en büyük bayramlarımızdan biri. Kurtarıcımız Atatürk, Millet Meclisi'ni bu tarihte kurmuş ve 23 Nisan'ı Çocuk ve Egemenlik Bayramı olarak ilân etmişti. Bu güzel günümüz hepinize kutlu olsun!

Yarışmamız konusunda sizlere biraz bilgi verelim. Geçen sayılarda belirttiğimiz gibi, yarışmaya büyük ilgi gösterdiniz, titizlikle hazırladığınız çalışmalarınızı gönderdiniz. Gelecek sayımızdan başlayarak, sonuçları açıklayacağız. Her sayı bir dalın sonuçlarını öğreneceksiniz. Derece alan yapıtları sizlerin de beğeneceğinize inanıyoruz.

Çocuk klübümüzün çalışmaları da tamamlanmak üzere. Kartlarınızı hazırlamaya başladık. Klübe, dergimizin aboneleri üye oluyorlar. Sağlayacağımız olanaklardan ve vereceğimiz ödüllerden yararlanmak için, dergimize bir an önce abone olmanız gerekiyor.

Öykümüz Oktay Akbal'ın. Değerli yazarımızın bir öyküsünü dördüncü sayımızda yayımlamıştık. Oktay Akbal, 23 Nisan'dan ötürü yazdığı yeni öyküsünü de bize getirdi. "Gazi'yi Gördün mü?" adlı anı-öyküyü sizler de bizim kadar seveceksiniz.

Kâşifler dizisinde bu sayı James Cook'u tanıtıyoruz. Gelmiş geçmiş denizcilerin en ünlülerinden biri olan Kaptan Cook'un öyküsünü ilgiyle okuyacaksınız.

James Cook

Paris'te geçenlerde bir motosiklet ve yarış arabaları sergisi açıldı. Bu sergide, günümüzün en hızlı araçları sergilendi. 32. ve 33. sayfalarımızda bu sergiden renkli fotoğraflar sunuyoruz.

Konuğumuz Türkân Şoray. Şoray'ı hepiniz tanıyorsunuz. Yoksulluk içinde geçen çocukluğunu sizler için anlattı. Bugün ülkemizin en sevilen sanatçılarından biri. Çocuklara da büyük tutkusu var. Onlar için İstanbul'da bir de ilkokul yaptırdı.

Totoş'la arkadaşlarını sevdiğinizi gelen mektuplardan anlıyoruz. "Büyük Yolculuk" serüveninde başlarından ne ilginç olaylar geçecek, yakında göreceksiniz. Bu öyküden sonra yeni serüvenlerini de yayımlayacağız.

Ordu'dan bir okurumuz, Ahmet Sönmezer, Red Kit çizmek istediğini, ama başarıya ulaşamadığını yazmış. Gelecek sayımızda hepinize Red Kit'in nasıl çizildiğini öğretmeye başlayacağız. Bu dizimiz birkaç sayı sürecek. Şimdiden kalemlerinizi, kâğıtlarınızı, boyalarınızı hazırlayın bakalım.

Haftaya buluşmak üzere, hoşça kalın, sevgili okurlar.

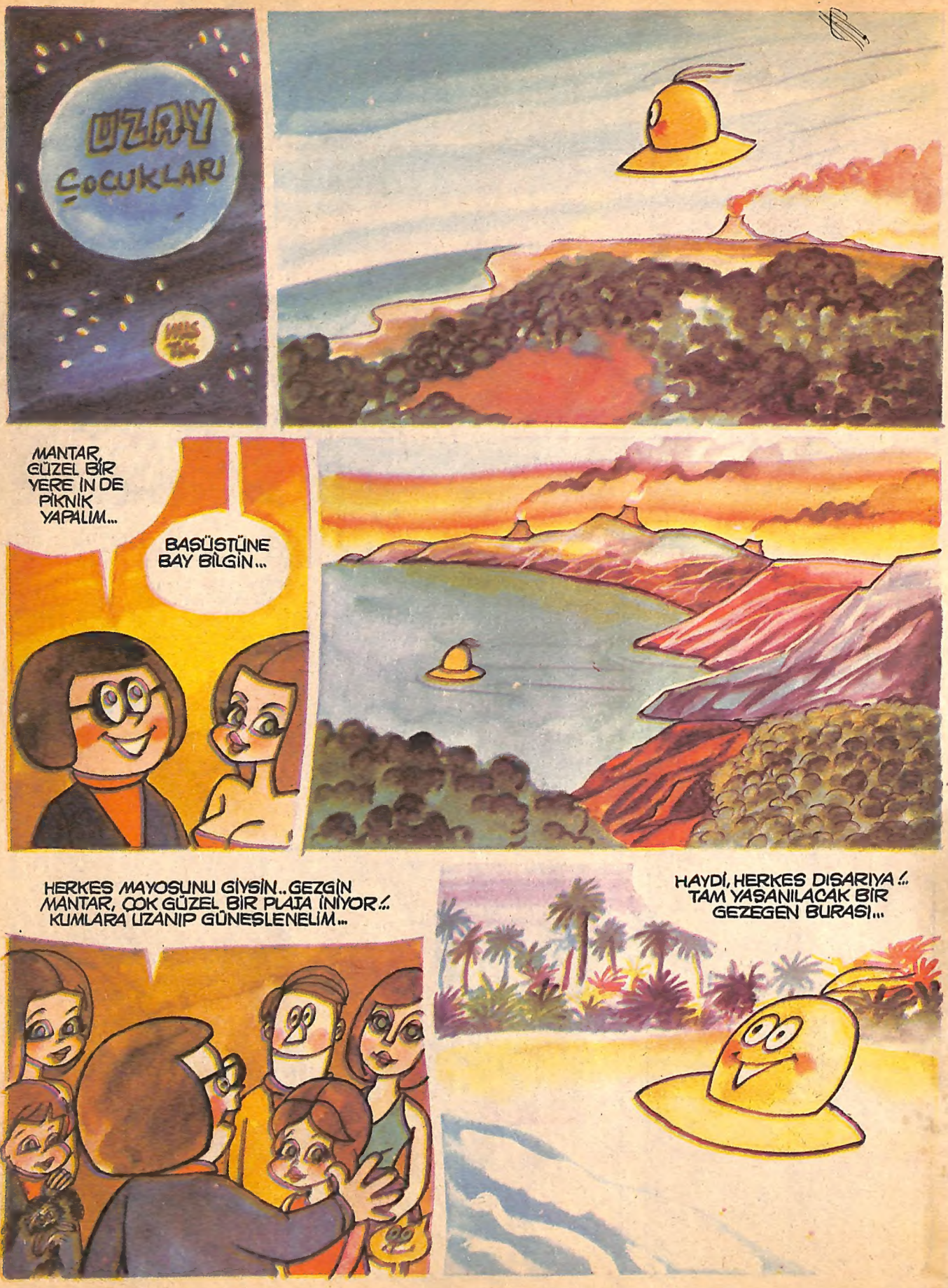
UZAY ÇOCUKLARI
MANTAR, GÜZEL BİR YERE İN DE PİKNİK YAPALIM...
BAŞÜSTÜNE BAY BİLGİN...
HERKES MAYOSUNU GİYSİN..GEZGİN MANTAR, ÇOK GÜZEL BİR PLAJA İNİYOR!.. KUMLARA UZANIP GÜNEŞLENELİM...
HAYDİ, HERKES DIŞARIYA!.. TAM YAŞANILACAK BİR GEZEGEN BURASI...

HAYDİ, UYGAR!.. HEMEN DENİZE GİRELİM!..
ACELE ETMEYİN ÇOCUKLAR!..
DİKKATLİ OLUN ÇOCUKLAR!.. TANIMADIĞIMIZ BİR GEZEGENDE DOLAŞMANIN SAKINCALARI OLABİLİR!..
UZAKLAŞMIYACAĞIZ ANNE! HEM ÇEVREDE HİÇ CANLI YOK!..
OHH!.. SU NE KADAR GÜZEL! İNSANI CANLANDIRIYOR!..
BEN DE ÇOK SEVDİM...
HAYDİ, DALALIM!.. BAKALIM DİPTE NE VAR?
DALALIM IŞIN! BU KADAR TEMİZ GÖRÜNÜŞLÜ SUYA DALMAKTA BİR SAKINCA OLAMAZ!
OYSA, ÖNEMLİ BİR SAKINCA VARDI... DİP AKINTISINA YAKALANDILAR...
SÜRÜKLENİYORUZ!.. YUKARISI BÖYLE DEĞİLDİ! DİPTE ÇOK GÜÇLÜ BİR AKINTI VAR!..
BABAM DENİZE GÜVENİLMEZ DERDİ... HAKLIYMIŞ!.. YÜZE ÇIKABİLECEK MİYİZ ACABA?..

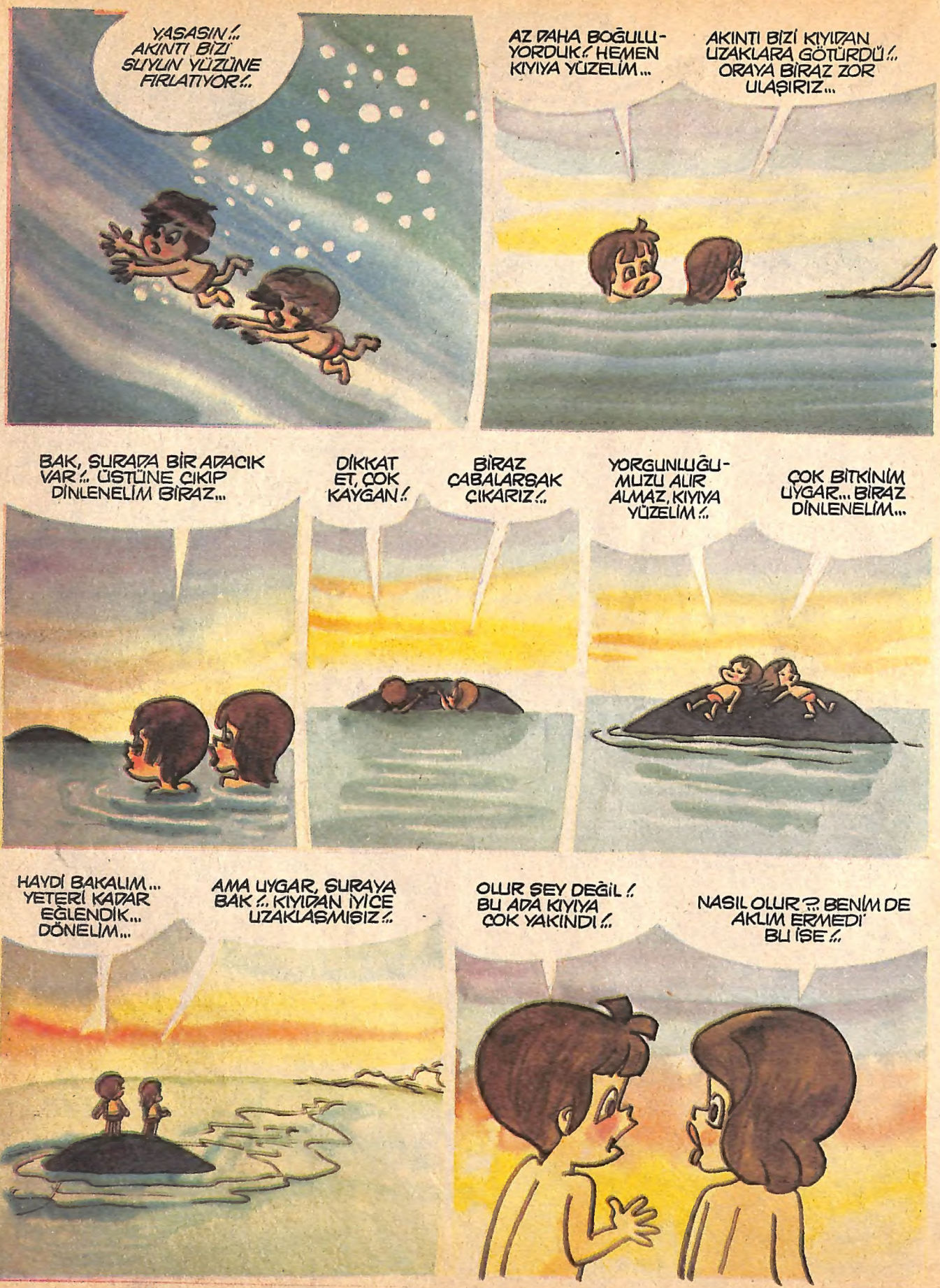
YAŞASIN!.. AKINTI BİZİ SUYUN YÜZÜNE FIRLATIYOR!..
AZ DAHA BOĞULUYORDUK! HEMEN KIYIYA YÜZELİM...
AKINTI BİZİ KIYIDAN UZAKLARA GÖTÜRDÜ!.. ORAYA BİRAZ ZOR ULAŞIRIZ...
BAK, SURADA BİR ADACIK VAR!.. ÜSTÜNE ÇIKIP DİNLENELİM BİRAZ...
DİKKAT ET, ÇOK KAYGAN!
BİRAZ ÇABALARSAK ÇIKARIZ!..
YORGUNLUĞUMUZU ALIR ALMAZ, KIYIYA YÜZELİM!..
ÇOK BİTKİNİM UYGAR... BİRAZ DİNLENELİM...
HAYDİ BAKALIM... YETERİ KADAR EĞLENDİK... DÖNELİM...
AMA UYGAR, SURAYA BAK!.. KIYIDAN İYİCE UZAKLAŞMIŞIZ!..
OLUR ŞEY DEĞİL! BU ADA KIYIYA ÇOK YAKINDI!..
NASIL OLUR?! BENİM DE AKLIM ERMEDİ BU İŞE!..

Devam edecek

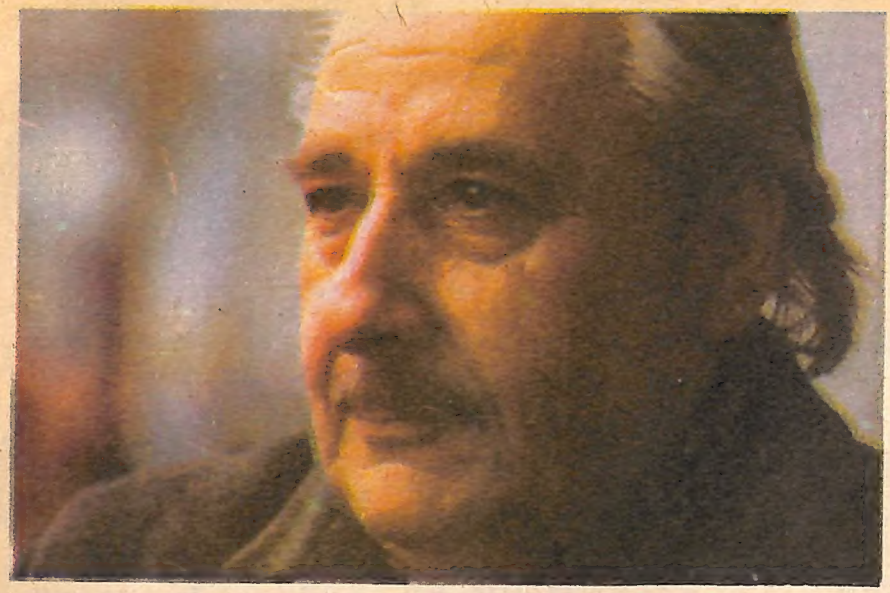

OKTAY AKBAL

gazi'yi gördün mü?

Bana baktı," dedi. "Gözgöze geldik. Sonra güldü. Elini salladı." Yeryüzünde miyiz yoksa masmavi bir gökyüzünde uçan bir bulutta mı? Bugün ne, bizim adımız ne, nerdeyiz, ne yapıyoruz? Bilenimiz çıkmaz. Teker teker konuşamıyoruz. Hep birden... Hep birden anlatılıyor o kısacık serüven. Arabanın, Fatih'ten Saraçhanebaşı'na gelişi, ordan Şehzadebaşı'na, ordan da Vezneciler, sonra Beyazıt... Kimimiz orda, kimimiz burda raslamışız. Yaşam boyu hep bu anın içinde yaşayacağız. Her şey silinsin, hep o an kalsın. Hep o an...

"Gazi'yi gördün mü?"

Hep bu soru... Gazi'yi gördün mü? Görmeyenlere acıyoruz. Biz, onu görenler kendimizi büyümüş, yücelmiş sayıyoruz. Biz artık sabahki biz değiliz ! Değiştik, başkalaştık önemli bir kişiyiz: biz Gazi'yi gördük. Önümüzden geçti. Bize baktı. Yanında İran Şahı vardı. Araba bir an durdu. Ne bitmez bir zaman parçasıydı o! Bir yıl, beş yıl kadar sürdü sanki. Herkes nerde görmüş, onu anlatıp duruyordu. Eczanenin önündeymiş, bakkaldan çıkıyormuş, gazete almış dönüyormuş. Herkes konuştu karma karışık. Ben bir eşiğe oturmuştum, susuyordum hep. Dalmış gitmiştim. Biri iğne batırsa etime, duymayacağım. Gördüm onu. Gördüm. Yalnız bana baktı sanki. O bir an arabanın duraklayışı, halktan kopan alkış. "Çocuk Sesi'nin yeni sayısı elimdeydi. Pire Nuri'nin yeni serüvenlerine baka baka geliyordum. Birden Gazi'yi gördüm, kocaman arabasının içinde, İran Şahı ile yanyana... Donup kaldım. Hemen önümde durakladı araba. Alkışlara karşı şapkasıyla selâm verdi. Sağa sola bakarak... Daha çok biz çocuklara... Gülerek... Onların bu anı yaşamları süresince saklayacaklarını biliyormuşcasına...

O gece düşlerime girdi. Askermişim, bir savaş varmış. Bombalar patlıyordu. Bir çadıra girdim, selâm verdim. Gazi Paşa mareşal giysisi içindeydi. Pırıl pırıl, yakasında İstiklâl madalyası... Nasıl olurdu, savaş sırasında böylesine tören giysisi! Tabancasını uzattı, "Al, senin olsun," dedi. "Sakla. Düşmanlara karşı kullan." Derken sesler geldi dışardan: "Savaş bitti, düşman teslim oldu!" "Tabancanızı geri vereyim paşam," dedim. "Savaş bitmiş." Kaşları çatıldı. "Savaş hiç bir zaman bitmez," dedi. "Hele sizin için. "Yanağımı okşadı, dışarı çıktı.

Bir düştü bu. Uyandım, geceyarısıydı. Yapayalnızdım küçük odada. Ağabeylerim alt kattaydı, annemle babam yan odada. İçimde kendime saklayamadığım bir sevinç, bir coşku. Herkesi uyandırmak istiyorum. Bu gece kimse uyumamalı, sabahlamalıyız, hep o anı konuşarak. Gazi'yi... Babam anlatırdı Sofya'da birlikte oldukları günleri. Genç bir subaymış o zamanlar. Balolara gidermiş o, operalara gidermiş... Hepimiz gibi bir insan... Sonra Çanakkale'e, sonra Arabistan, Kafkasya, savaşlar savaşlar... Daha daha sonra Anadolu'da bağımsızlık savaşı... İnönü'ler, Sakarya 23 Nisan, 30 Ağustos, 29 Ekim. Ne mutlu derdim kendi kendime, sen Cumhuriyetin ilk kuşağındansın, Cumhuriyet'i emanet alan bir gençliğin ilk erlerinden olacaksın. Sen Gazi'yi gördün, hem de üç adım öteden.. Sen artık eski sen değilsin. Sana baktı, sana bir görev verdi. Yaşamınca o görevi yapacaksın, çünkü sen Gazi'yi görmüş mutlu bir kuşağın çocuğusun...

Yıllar geçti. Bir daha göremedim Gazi'yi. Adı Atatürk'tü artık. Hepimizin Ata'sı. Bizler ortaokula girmiştik. Sonra bir gün hastalandığını duyduk. Şaşırdık, nasıl hasta olur o? Olacak şey mi? Birden bire ölüverdi sonra. Ölmek ve Atatürk! Birbirine uymaz iki söz. Bu alışılması zor bir şeydi. O törenler, marşlar, gözyaşları bir anlam taşıyordu. Atatürk yoktu artık. Bir düştü hepsi. Gittik Dolmabahçe sarayına, tabutun önünden geçtik okul okul. Gözyaşlarımız seller gibi aktı. Okulda, sınıfta, sokakta, evde konuşuyorduk hep. "Sen Atatürk'ü gördün mü hiç?" Görmeyenlerimiz çoktu. Biz görenler, Gazi'yi yaşayan bir varlık olarak görenler gururluyduk, coşkuluyduk. "Ben gördüm". Hemen sorardı arkadaşlar: "Nasıldı?" Anlatırdım. İnanmazlardı. Yıllar geçti, ben bile inanamıyordum onu gördüğüme. Bir düş sanıyordum o eski anıydı.

Bizim sokağımız arnavut kaldırımlıydı, eğri büğrü. Boş bir arsa vardı iki

üç ağaçlı. Bir de komşu bahçenin duvarı. Atatürk'ü ilk gördüğüm gün o duvarın dibinde toplanmış konuşmuştuk. Sen gördün mü? Ben gördüm. Sen nerdeydin? Koştum yetişemedim. Ben arabasını gördüm. Ah ah. Bir daha ne zaman? Biz Gazi'yi görenler gururlanırdık hep. O bizi gördü diye... Günlerce sürdü bu, masallara döndü, çocukluk yazılarımıza, şiirlerimize girdi. Hiç unutmam ilkokulda bir ödev yazmıştım "Gazi'yi Görmek" başlıklı, hem de fransızca.. Mösyö Prim inanamamıştı, uydurduyorum sanmıştı. "Gazi gibi büyük insanlar gözle görülmez, duyulur," demişti. "Ben gördüm Mösyö, ben gördüm." "Sen gördüğünü sandın," demişti kesin mi kesin... Tartışmadım, tek bendim sınıfta Gazi'yi gerçekten gören...

Şimdi çocuklarla konuşurken, "Ben Gazi'yi gördüm," diyorum. İnanamıyorlar, anlatıyorum, dinliyorlar, azıcık gülerek. Onlar için Atatürk kitaplarda, resimlerde bir masal kahramanı... Bizim içinse gözle görülen bir insan... Ne demişti kendisi de : "Atatürk bizden biridir. "Bizden biriydi o. Ölmedi, bize döndü, bizlere dağıldı. Her ulusal bayram günü, hele hele her 23 Nisan günü geçmişteki o güne dönerim. Olduğu gibi kurarım Şehzadebaşı caddesini. Naşit'in tiyatrosu ile, berberleri, pastacıları, çinili fırını ile... O geçmiş yaşamda yer alan yakınlarımla, babam, annem, evimiz, ağaçlarım, arkadaşlarımla... Koşmuşum köşeye, o dörtköşe taksilerin durdukları durağa, orada görmüşüm onu... Bir araba geldi durdu ve geçti. İçinde Gazi. Gazi'yle bir an gözgöze gelişim. Evet, yalnız bana bakmıştı, yalnız bana... Kimseye değil. Yalan söyledi mahalle arkadaşlarım. Yalnız bana baktı. Gazi'yi ben gördüm yalnız ben!..

Mehmet Sönmez

haldun taner

truva savaşı nasıl başladı

Nerde kalmıştık? Yurduna uğursuzluk getirecek diye doğduğu zaman İda dağına bırakılan Paris'in bir çoban iken Tanrıçaların güzellik yarışmasına yargıçlık ettiğini ve birinciliğe Aphrodite'yi seçtiğini ve bu Tanrıçanın da kendisine dünyanın en güzel kızını vermeği vadettiğini anlatmıştık. Paris, daha sonra İda dağından inmiş, bir savaş oyununda herkesi yenmiş, kız kardeşi bilici Kassandra onu tanımış, babası Truva kralı Priamos ve anası Hekabe ilk baştaki uyarıyı unutarak oğullarını bağırlarına basmışlardı.

Anası ve babası, Paris'i Sparta sarayına Truva elçisi olarak gönderdiler. İşte ne oldu ise orada oldu. Şimdi burdan ötesini görelim.

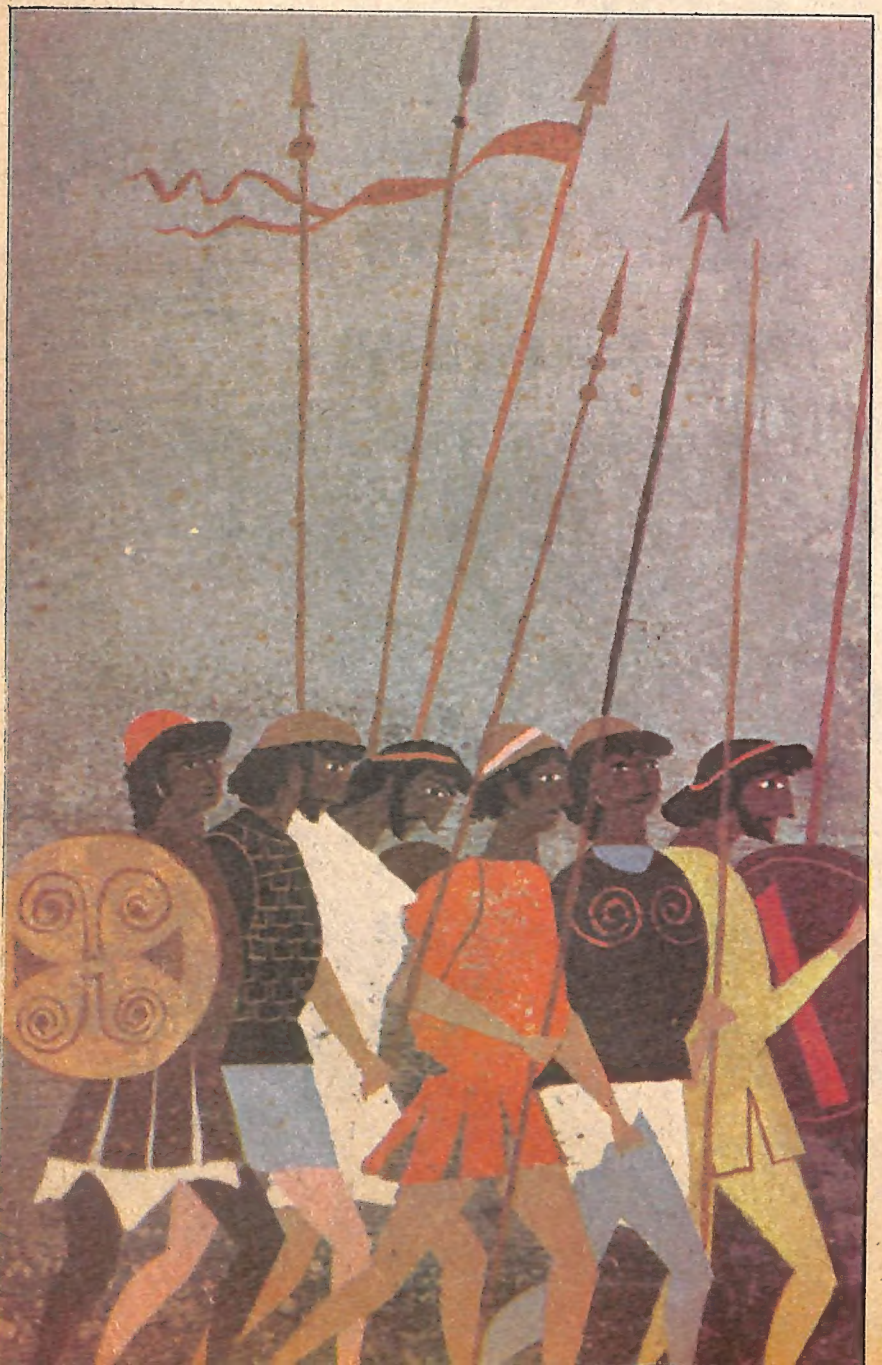

Paris'in bindiği gemi Sparta'ya doğru yol aldı. Kythere adasına uğradıklarında, Paris bu fırsattan yararlanarak karaya çıktı. Aphrodite tapınağına uğrayıp orada dua etti, adak adadı. Tekrar gözlerini açtığında kendine doğru ilerleyen göz kamaştırıcı güzellikte bir kadın gördü. Bu kadın Aphrodite kadar çekici, sihirli ve kusursuz bir kadındı. Karşısındaki Sparta kralı Menealos'un karısı Helena idi.

Paris o anda büyülenmişti. Tanrılar katının en güzeli olarak seçtiği Tanrıça Aphrodite'nin kendisine vadettiği dünyanın en güzel kadını işte bu karşısındaki olmalı idi. Paris hiç bir şey düşünemeden elini kadına uzattı. Onu aldı gemisine götürdü. Sparta'ya gitmekten vazgeçerek kadını kendi ülkesi Truva'ya kaçırdı.

İşte böylece Hekabe'nin kötü düşü gerçekleşmiş, Truva savaşı başlamış oluyordu.

Karısı kaçırılan Sparta kralı Menealos öfkeden deliye döndü. Hemen Mykene kralı olan ağabeyi Agamemnon'a koştu. Yardımını istedi. Mykene kalın surlarla çevrili, zengin, güzel bir ülke idi. Oranın kralı olan Agamemnon, sevilen bir kraldı. Agamemnon bütün Yunan prenslerini olağanüstü toplantıya çağırdı. Bunlar iyi ve kötü günlerde hep birlikte hareket etmeye and içmişlerdi. Şimdi bu and gereğince hepsi de karısı kaçırılan Menealos'a yardıma hazırdılar. Nestor, Diomedes, Aias gibi prensler, doktor olan Makhaon, kurnaz Odysseus ve yenilmez bir savaşçı olan sarışın Akhilleus, hepsi aynı bayrak altında toplandılar. Bu arada Helena'nın sihirli güzelliğinin etkisinde kalan Truvalılar, onu Yunanlılara vermemekte direniyorlardı. Savaş kaçınılmaz hale gelmişti. Yunanlılar uzun hazırlık yaptılar. Deniz ötesi bir savaşı başarı ile sürdürebilecek savaşçılar eğittiler. Donanmalarını Aulis limanında topladılar. Ve bir gün denize açıldılar. Karaya çıktılar, Truva kentini kuşattılar. Bu kuşatma on yıl sürdü. Truvalılar da doğrusu çok iyi savaştılar, iyi dayandılar. On yıl bittiği zaman hâlâ kesin bir sonuç alınamamıştı. Tanrılar ve Tanrıçalar da bu savaşta ya şu yanı ya bu yanı tuttular. İş kızıştı. Homeros gibi usta bir anlatıcı da bu savaşı anlatınca "İlyada" adı verilen bu serüven bütün uygar dünyanın belleğine yerleşti.

İster misiniz gelecek hafta bu savaşın ilginç evrelerini gözden geçirelim...

ÖZET : Totoş'la arkadaşları bir yarışmaya katılırlar. Yarışmanın ödülü Afrika'ya bir yolculuktur. Bu arada bazı haydutlar yarışmayı kazanan çocukları saptamak için araştırma yaparlar.

totoş

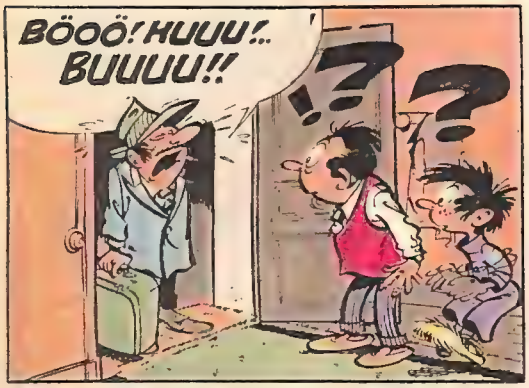

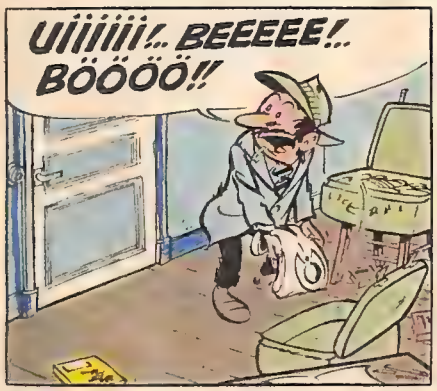

totoş

BU KESİN AÇIKLAMA İÇİN TEŞEKKÜR EDERİZ BAŞKAN... BİZİM POLİTİKACILAR GİBİ KONUŞTUNUZ!..

EVET... AYRICA BAŞKAN BUMA'NIN ÇEVRESİNDE BİR GRUP ÇOCUK GÖRÜYORUM... EVET, SAYIN BAŞKAN... BÜTÜN CUMHURBAŞKANLARI GİBİ ÇOCUKLARI ÇOK SEVİYOR!.. BU ÇOCUKLARI DA GÜZEL ÜLKESİNE, BU ARADA DA, BİR FOTOĞRAF SAFARİSİNE DAVET ETTİ!..

ZATEN ONLARA DA BİRKAÇ SORU SORACAĞIM.. SÖYLE BAKALIM KÜÇÜK.. GİTTİĞİNE SEVİNİYOR MUSUN?

SORUYA BAK!.. SEVİNMESEM GİDER MİYDİM?

E.. EVET TABİİ!.. PEKİ, YA YARIŞMA?.. ÇETİN, KARMAŞIK, ZOR MU GELDİ SANA?

AKSİNE CANIM... ÇOK KOLAY GELDİ.. TAM BİR ÇOCUK OYUNCAĞI.. ÖYLE DEĞİL Mİ ÇOCUKLAR?

ÖYLE Mİ?.. OYSA 5.000 YARIŞMACI İÇİNDEN BİR TEK SİZ KAZANDINIZ!.. YANİ, YARININ FRANSA'SININ BİR ÇEŞİT BEYNİSİNİZ... SENİN BİLGİ DAĞARCIĞIN NE?..

BAVULUM!..

SÖYLEVLERİNİ SÜRDÜRÜRLERSE UÇAK GEÇ KALKACAK VE DE...

N'OLACAK? ÖNEMLİ OLAN BOMBANIN İÇİNDE OLMASI DEĞİL Mİ?

APTAL!.. UÇAK GEÇ KALKARSA BOMBA DA DAHA ERKEN PATLAR VE UÇAK TASARLADIĞIMIZ YERE İNEMEZ!.. ORMANIN TAM ORTASINA DÜŞER!..

DİKKAT EDİN, İŞTE BURADALAR!

E... EVET SEVGİLİ DİNLEYİCİLER... BU ALAYCI SÖZLERDEN SONRA ÇOCUKLARIMIZ UÇAĞA BİNMEYE HAZIRLANIYORLAR!..

POLİS, KIPIRDAMA!.. TEK KELİME İSTEMEM!.. SUÇ ORTAĞINIZ TİLKİ SİZİ ELE VERDİ!..

AZ SONRA UÇAK BİRKAÇ DAKİKALIK BİR GECİKMEYLE HAVALANIYOR VE ARKADAŞLARIMIZI KORKUNÇ BİR GELECEĞE DOĞRU GÖTÜRÜYORDU...

TİLKİ BİZİ ELE VERMİŞSE, BEN DE SİZE SUNU SÖYLEYEYİM Kİ, BOMBAYI KOYAN DA ODUR!

HANGİ BOMBAYI?..

SUS BUDALA!..

büyük yolculuk

fotoş

HAH, ZİNCİR GELDİ!..

VER SU ZİNCİRİ DE TİLKİYİ BİR GÜZEL DÖVEYİM...
ÇOK ZOR BULDUM KOMİSERİM!..

O NE?..
O DA NE?..
İNCİR GETİR DEMEMİŞ MİYDİNİZ, KOMİSERİM?.. BU MEVSİMDE ZOR BULUNUYOR!..
HA!HA!HA

SAATLER SONRA...
ŞİMDİ ÇAT'IN ÜSTÜNDEYİZ ÇOCUKLAR!.. İŞTE, GÖLLERİ, ORMANLARI, GÖLLERİ...
BULUTLARI!..

TİLKİ, HÂLÂ SORGUYA ÇEKİLMEKTEDİR...
ER GEÇ SU BOMBANIN NEREDE OLDUĞUNU ÖĞRENECEĞİMİZİ BİLİYORSUN... POLİS HER ZAMAN HER ŞEYİ ÖĞRENİR... ANLADIN MI?..
BEN SÖYLEYEYİM EFENDİM, BEN... BEN BİLİYORUM, BEN BİLİYORUM!..
EVET!..

YİNE NE GİBİ BİR APTALLIK YUMURTLAYACAKSIN BAKALIM!..
BOMBANIN YERİNİ, PATLAYACAĞI ZAMAN ÖĞRENECEĞİZ!.. ÇÜNKÜ POLİS OLDUĞUMUZDAN HEMEN BİZE HABER VERECEKLER!..

HAYIR, BİLEMEDİN!.. BOMBANIN YERİNİ, BU ADAMIN CANINI BİR GÜZEL YAKACAĞIMIZ ZAMAN ÖĞRENECEĞİZ, BU GÖREVİ DE SANA VERİYORUM.. KONUŞANA KADAR YAK CANINI.. TAMAM MI?..
CA...CA...CANINI MI YAKAYIM?..
HAKKINIZ YOK BUNA...

ONBEŞ DAKİKA SONRA...
OLAMAZ
?

CANI YANMIŞA BENZEMİYOR ŞEF!..
POP
ÇOK EĞLENCELİ BİR ARKADAŞINIZ VAR!..

BANA BAKIN, KOMİSER BEY... BOMBANIN YERİNİ SÖYLEMEYECEĞİM SİZE.. BİR SÜRÜ ADAMIN ÇIKARIYLA OYNAYAMAM.. KİMSEYE ZARARI OLMAZ BU BOMBANIN...
UMARIM, ÖYLE OLUR!..

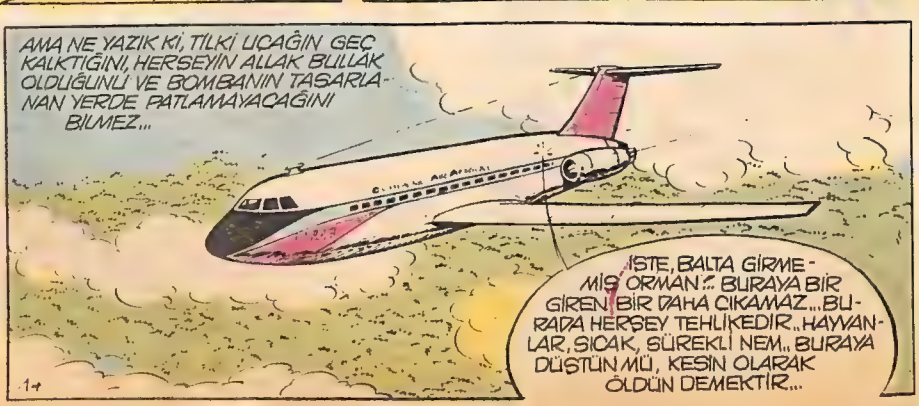
AMA NE YAZIK Kİ, TİLKİ UÇAĞIN GEÇ KALKTIĞINI, HERŞEYİN ALLAK BULLAK OLDUĞUNU VE BOMBANIN TASARLANAN YERDE PATLAMAYACAĞINI BİLMEZ...
İŞTE, BALTA GİRMEMİŞ ORMAN!.. BURAYA BİR GİREN, BİR DAHA ÇIKAMAZ... BURADA HERŞEY TEHLİKEDİR.. HAYVANLAR, SICAK, SÜREKLİ NEM.. BURAYA DÜŞTÜN MÜ, KESİN OLARAK ÖLDÜN DEMEKTİR...

büyük yolculuk

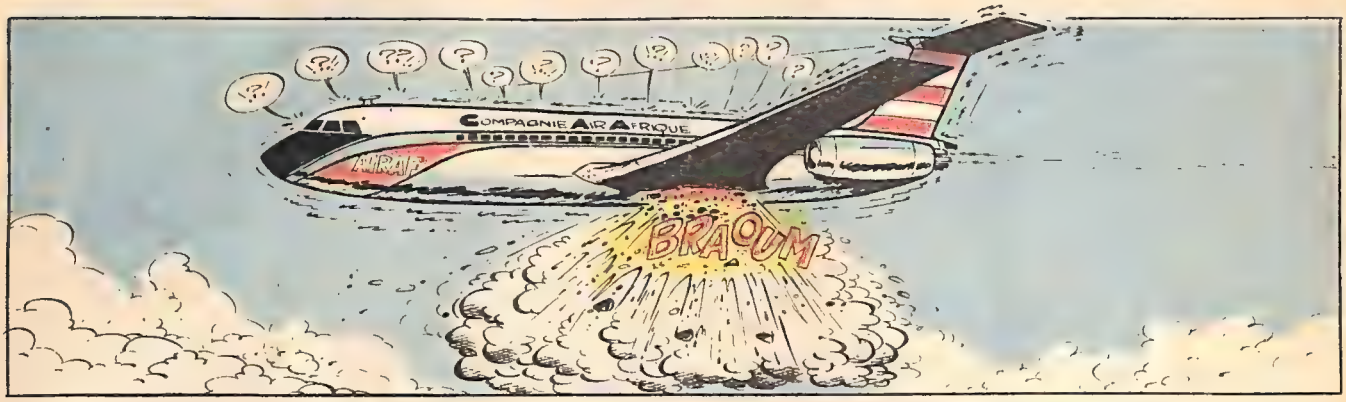

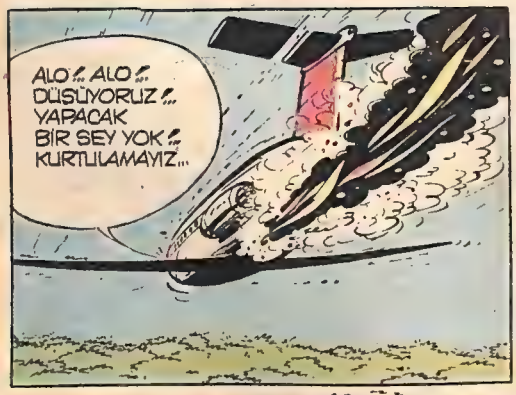

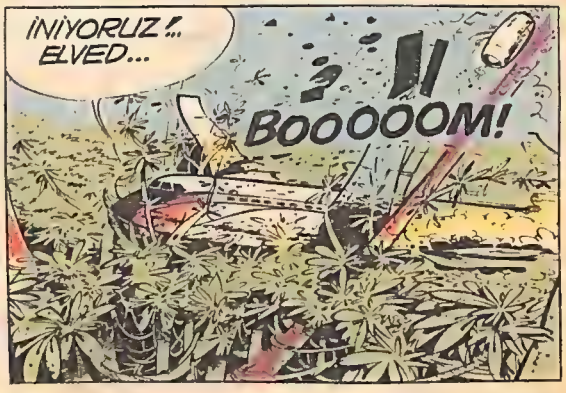

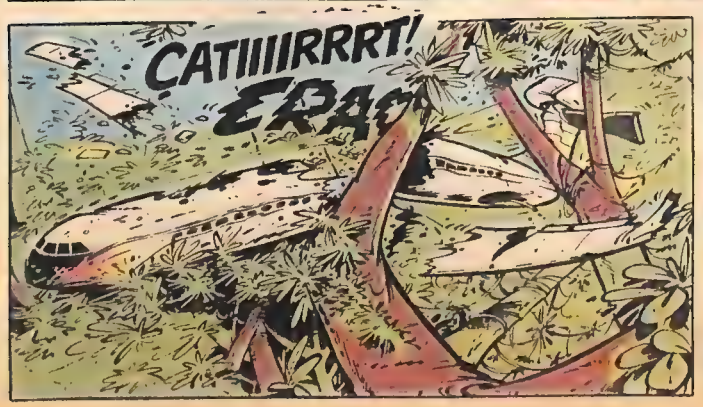

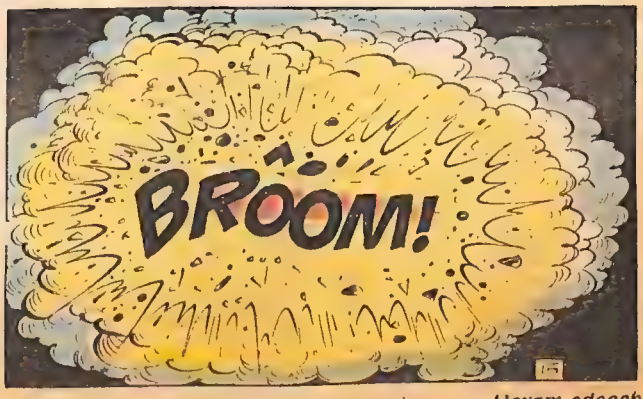

Devam edecek

MÜJDAT GEZEN

aptal hamdi

Hamdi'ye ayakkabısını alıp dükkândan çıktık. Yürürken durmadan eğilip ayaklarına bakıyor. Bir süre hiç konuşmadık. Anayolu geçtik, eve varmak için ara sokağa girdik. Sokak boştu. Birden boynuma sarıldı.

— Teşekkür ederim arkadaş, çok teşekkür ederim. İlk kez doğru dürüst bir ayakkabım oluyor, sen aldın, teşekkür ederim, dedi.

Islak yanağından öptüm.

— Ben de sana teşekkür ederim, bunu kabul ederek arkadaşlığını kanıtladın, dedim.

— Bana nasıl ayakkabın olmadığını anlatacaktın, dedi. Hem yürüyelim hem anlat.

— Pekâlâ. Dinle öyleyse... Yıllar önce ben de senin kadar bir çocuktum. İlkokulumuzda o yıl Yavrukurt'luk kuruldu. Anneme yalvardım. Çok da ucuzdu o zamanlar elbisesi. Annem dişinden tırnağından para biriktirip oğlunun isteğini kırmamak için bir takım yavrukurt elbisesi aldı. Bir 23 Nisan bayramında tertemiz yavrukurt giysilerimizi giyip tramvaya bindirildik. O zaman kentte tramvaylar vardı ki orta halli halkın tek ulaşım aracıydı. Grup halinde geçitin yapılacağı stadyuma gidiyoruz. Bir ara öğretmenin yüksek sesle adımı bağırdığını duydum.

— Buyrun öğretmenim, dedim.

— Nedir o ayağındakiler ?

— Ayakkabı öğretmenim.

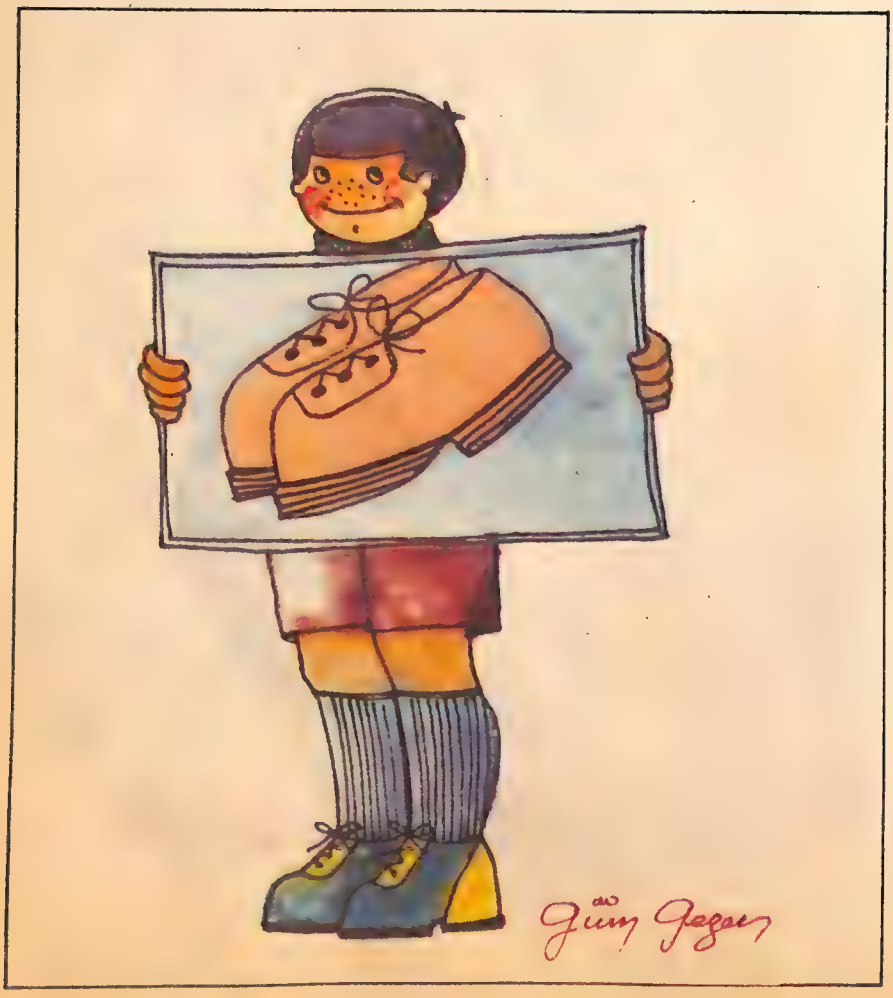

— Nasıl ayakkabı ?

Öğretmen yerden göğe dek haklı! Yavrukurt üniformasının altına tek tip kapalı siyah ayakkabı giyme zorunluğu var. Oysa benim öyle bir ayakkabım yok. Annem geçen yazdan kalan bir sandalet ayakkabıyı giydirmiş ayağıma. Başka ayakkabım yok... Kıpkırmızı oldum. Arkadaşlarımın yanında.

— Öteki ayakkabım boyada da efendim, diyebildim.

Öğretmen de üstelemedi. Ben sıra başında yürürdüm. Ayakkabım görünmesin diye beni sıranın arasına koydu. O günden sonra bir daha yavrukurt giysimi hiç giymedim.

— Bu kadar mı? dedi.

— Evet bu kadar.

— Gerçekten başka ayakkabın yok muydu ?

— Yoktu.

— Ama şimdi var.

— Senin de var, dedim.

Gülüştük.

Eve vardığımızda babası gelmişti fabrikadan. Durumu anlattım :

— Arkadaşımın biraz onuru kırılmıştı. Sanırım bu konuda anlayışlısınızdır?

Hamdi'nin babası son derece akıllı ve olgun. Yaşamın koşulları onu bilinçlendirmiş besbelli.

— Eh madem ki arkadaşısınız, armağanınızı kabul edecek, dedi.

— Sağolun, dedim.

Teşekkür ettiler. Ayrıldım.

Eve gelenedek yolda düşündüm durdum. (Ben genellikle yolda düşünürüm.) İnsanın Hamdi gibi bir arkadaşı olması ne güzel şey. Belki de babasının benim için yaptığı yorum doğru idi. Ne demişti babası ?

"Hep genç kalmak için kendinden genç biriyle arkadaşlık ediyor."

Adam galiba haklı. Ne zaman Hamdi ile konuşup tartışsam, benden fazla olan yanlarını buluyorum.

Eve vardım. Sırtüstü uzandım. Sakin ve rahat bir uykuya daldım.

Ertesi gün kapım çalındı. Açtım, Hamdi. Elinde bir resim kâğıdı tutuyor.

—Senin için yaptım, dedi.

Oldukça iyi çizilmiş bir çift ayakkabı resmi. Sarı şeker ya da jiklet yaldızı ile kaplanmış. Yanında Hamdi'nin el yazısı ile şu cümle var :

BU ALTIN AYAKKABILARI ARKADAŞIMA ARMAĞAN EDİYORUM. PARAM OLSAYDI GERÇEĞİNİ ALIRDIM... HAMDİ.

her sayı bir konuk

Hazırlayan : ERHAN AKYILDIZ

TÜRKÂN ŞORAY

Tek katlı derme çatma yapıların, ayakta durmak için birbirlerine yaslandıkları bir çıkmaz sokak... Yoksulluğun insan yaşamıyla at başı gittiği bir ya da iki odalı evler... Kırılan bir camın yerini, gazete kâğıdı ya da bir naylon parçasıyla kapayan çilekeş insanlar... O insanlar ki yüzleri gülmeyen, o insanlar ki, yüzlerini bıçakla yarılmışçasına derin çile oyukları kaplamış...

İstanbul'un Fatih semtinin Dede Efendi çıkmazındaki o evlerden birinde başlamış yaşamım.

Babam Halit Şoray. Devlet Demir Yolları'nda bilmem kaçıncı derecenin bilmem kaçıncı kademesinden üç-beş kuruş kazanmaya çalışan bir devlet memuru...

Annem Meliha Şoray. İki yakamızın bir araya gelmesi için uğraş veren yüzlerce garip ev kadınından biri...

Ve ben, takvimlerin 28 Haziran 1945'i gösterdiği bir perşembe günü sabaha karşı doğmuşum. Doğuşumdan kısa bir süre sonra babamı Alpullu'nun bir köyüne sürmüşler. Anneler, babalar, çocuklarının doğduklarına sevinirler ya, babam köye sürülünce benim için, "Bu kızın doğumu uğursuzluk getirdi bize," demiş.

Babam, annem ve ben çaresiz tutmuşuz köyün yolunu. Ailemi, ilk kez gittikleri köy yaşamında, doktorsuz, ocaksız, parasız fukaralık günleri karşılamış. Bakmış olacak gibi değil, babam istifa edip ayrılmış Devlet Demir Yolları'ndaki görevinden. Babamın işsizlik günlerinde kavgalarımız daha bir artmış. Bir süre sonra da babam polis olmuş, annem bir işe girmiş. Hatırlarım, biraz rahat ettiğimiz günlerdi o günler. Üç-beş kuruş giriyordu evimize. Sonra annem işi bıraktı. Kendimi bildiğimden beri anımsadığım o kavgalar yine başlamıştı. Ve beklenen son geldi çattı. Annemle babam ayrıldılar. Biz kız kardeşim Nazan'la annemin yanında kaldık. Annem tekrar işe başlayınca hem okula gidiyordum, hem ev işlerine bakıyordum. Bir süre kız kardeşime de baktım ama yürümedi ve onu Karagümrük'te bir yuvaya verdik. O günlerde beni anlayan tek kişi dedemdi. Bir sıkıntım oldu mu, hemen onun yanına koşardım, saatlerce konuşurduk.

İlkokul deyince aklıma geldi. İlkokul üçüncü sınıf öğrencisiydim. Bir gün müdürümüz sınıfa girdi ve Okul-Aile Birliği'nin yoksul ailelerin çocuklarına yardım edeceğini, ihtiyacı olanların parmak kaldırmasını istedi. 30-40 kişilik sınıfta, ezik, titrek bir parmak kalktı havaya... Benim parmağım. O günkü acımı, ezikliğimi, yıllar geçti, hâlâ yaşarım...

İlkokulu bitirince Fatih Kız Lisesi'ne girdim. Annem ortaokulu bitirince evlendirmek istiyordu beni. Oysa amacım, liseyi bitirip bir ilkokul öğretmeni olmaktı. Yaşayamadığım çocukluk günlerimi öğrencilerimle yaşamak isteyişimdendi belki de bu arzu...

Bir gün ev sahibimizin kızı Emel Abla (o yıllarda, bazı filmlerde figüranlık yapardı) annemden izin alıp beni Beyoğlu'nda bir film çekimine götürdü.O film setinde Türker İnanoğlu ile tanıştım. Bir süre sonra da evimize gelip sinemaya geçmem için annemle konuşmaya başladı. Sonunda annemi kandırdılar. İlk filmim "Köyde Bir Kız Sevdim"e başladım. Başlayış o başlayış...

Bugün sinemada bir Türkan Şoray varsa, kazandığı parayla yoksul çocukların okuması için okul yaptıran bir Türkan Şoray varsa, o çile dolu günlerin eseridir...

PEMBE PANTER

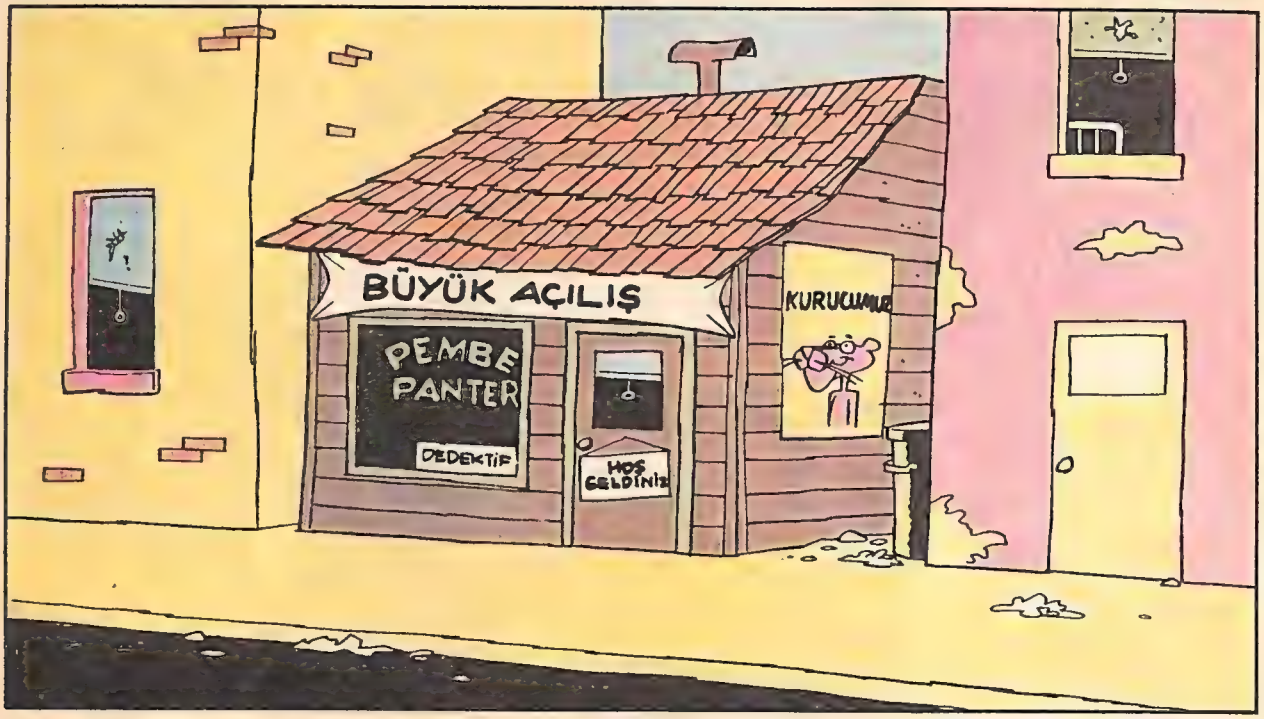

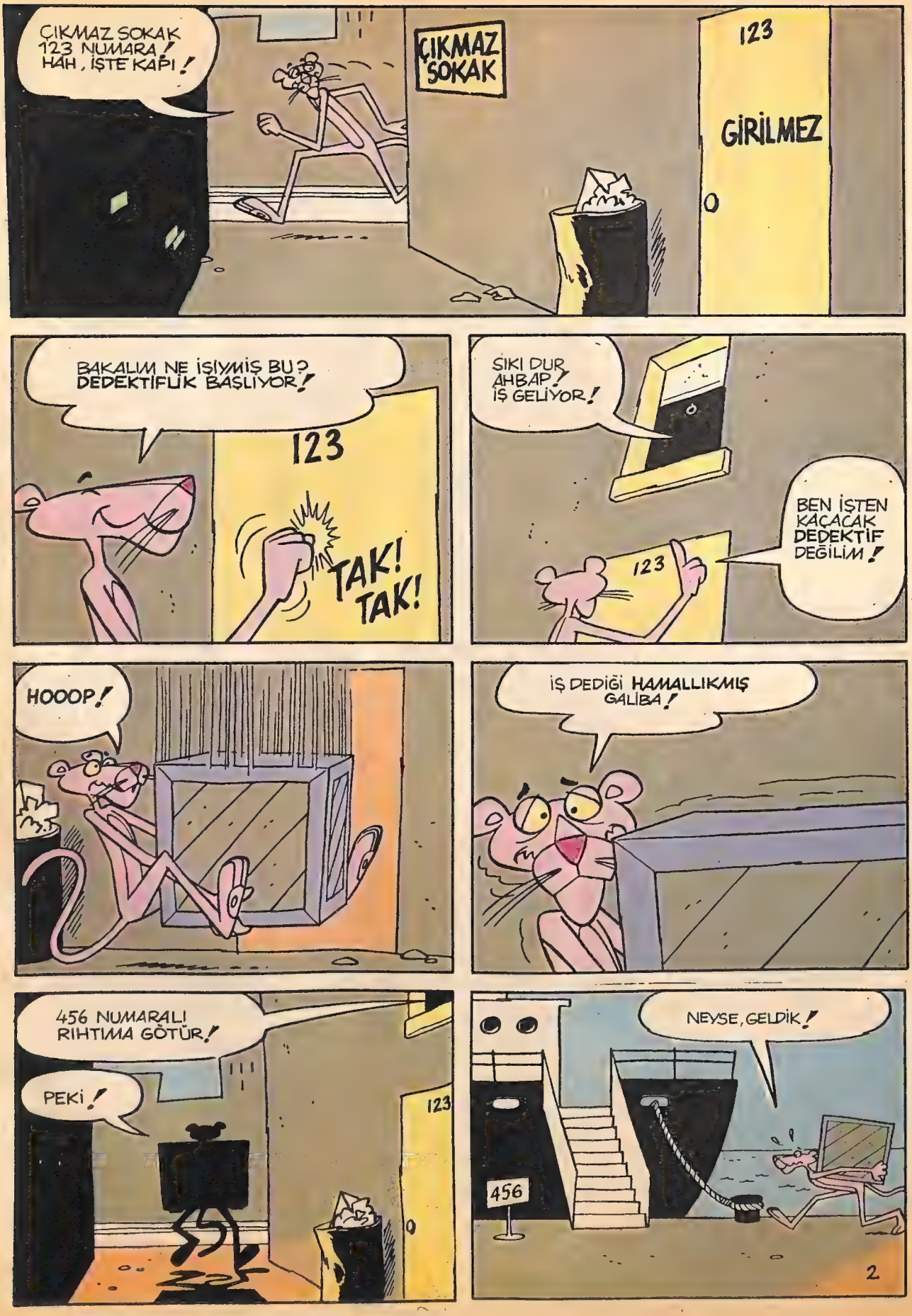
ÇIKMAZ SOKAK 123 NUMARA! HAH, İŞTE KAPI!
ÇIKMAZ SOKAK
123
GİRİLMEZ
BAKALIM NE İŞİYMİŞ BU? DEDEKTİFLİK BAŞLIYOR!
123
TAK! TAK!
SIKI DUR AHBAP! İŞ GELİYOR!
123
BEN İŞTEN KAÇACAK DEDEKTİF DEĞİLİM!
HOOOP!
İŞ DEDİĞİ HAMALLIKMIŞ GALİBA!
456 NUMARALI RIHTIMA GÖTÜR!
PEKİ!
123
NEYSE, GELDİK!
456
2

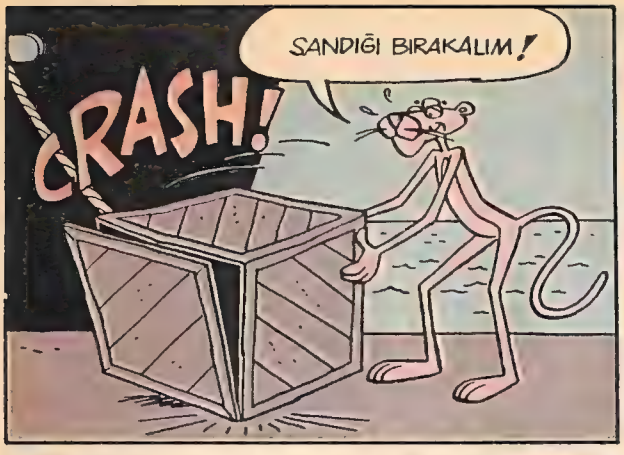
CRASH!
SANDIĞI BIRAKALIM!

DİKKAT ETSENE! ÜLKEDEN KAÇMASAYDIM CANINA OKURDUM!
B.C.

ÜLKEDEN KAÇIYOR DEMEK! BAKALIM ARANAN SUÇLULAR ARASINDA RESMİ VAR MI?
FLIP! FLIP! FLIP!

İŞTE!! BOMBA CO! YAKALAYANA BÜYÜK ÖDÜL VAR!

ÇIKARIN BENİ BU SANDIKTAN! İMDAT! KURTARIN BENİ!
BAM! BAM! BAM!
KAPLOP!

BENİ NEREYE GÖTÜRÜYORSUNUZ! BOMBA CO'YU YAKALAYACAĞIM!
MÜZEYE GİDER

AHH! OFF! HER YANIM SIZLIYOR!!

AHH! KUYRUĞUM!
BLAM!
3

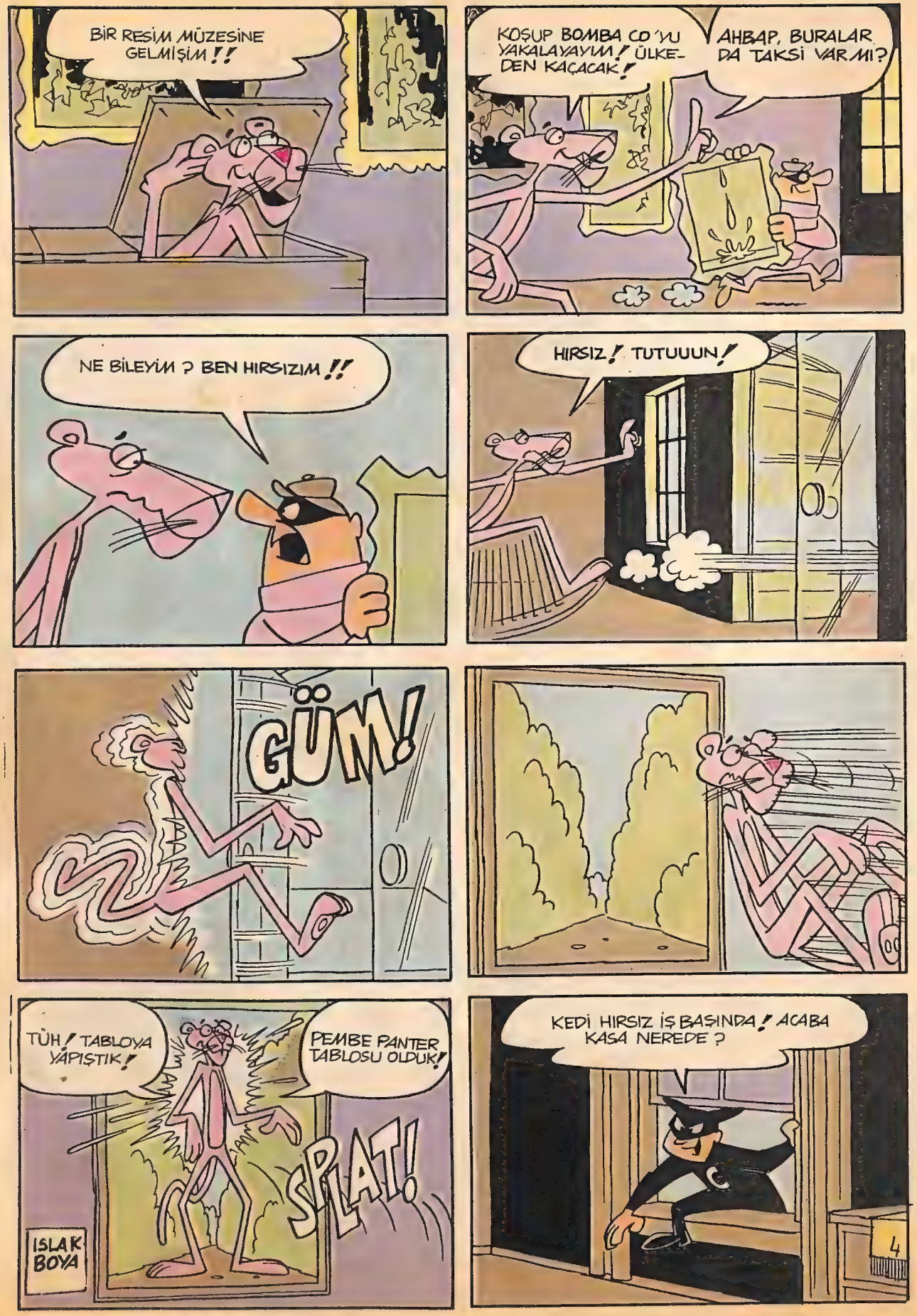
BİR RESİM MÜZESİNE GELMİŞİM!!
KOŞUP BOMBA CO'YU YAKALAYAYIM! ÜLKEDEN KAÇACAK!
AHBAP, BURALARDA TAKSİ VAR MI?
NE BİLEYİM ? BEN HIRSIZIM!!
HIRSIZ! TUTUUUN!
GÜM!
TÜH! TABLOYA YAPIŞTIK!
PEMBE PANTER TABLOSU OLDUK!
SPLAT!
ISLAK BOYA
KEDİ HIRSIZ İŞ BAŞINDA! ACABA KASA NEREDE ?
4

KEDİ HIRSIZ! SUÇLULAR LİSTESİNDE ONUN ADI DA VAR!

DUR! SENİ TUTUKLUYORUM!
MİYAV!

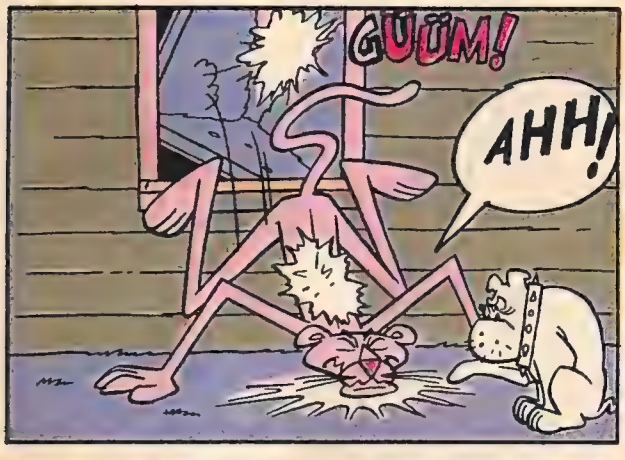
GÜÜM!
AHH!

TABANLARI YAĞLAMALI!
GRRR-R! GROWL! GIIIRR!

SONRA...
DEDEKTİFLİK İŞE YARAMADI! BOMBA CO 'YU KAÇIRDIM!
BALONCU

HEY! SU BALONLARI TUTSANA!
VER BAKALIM TUTAYIM!
BALONCU

EYVAH! ŞİMDİ DE UÇMAYA BAŞLADIM!!

O NE! BİR UÇAK!
5

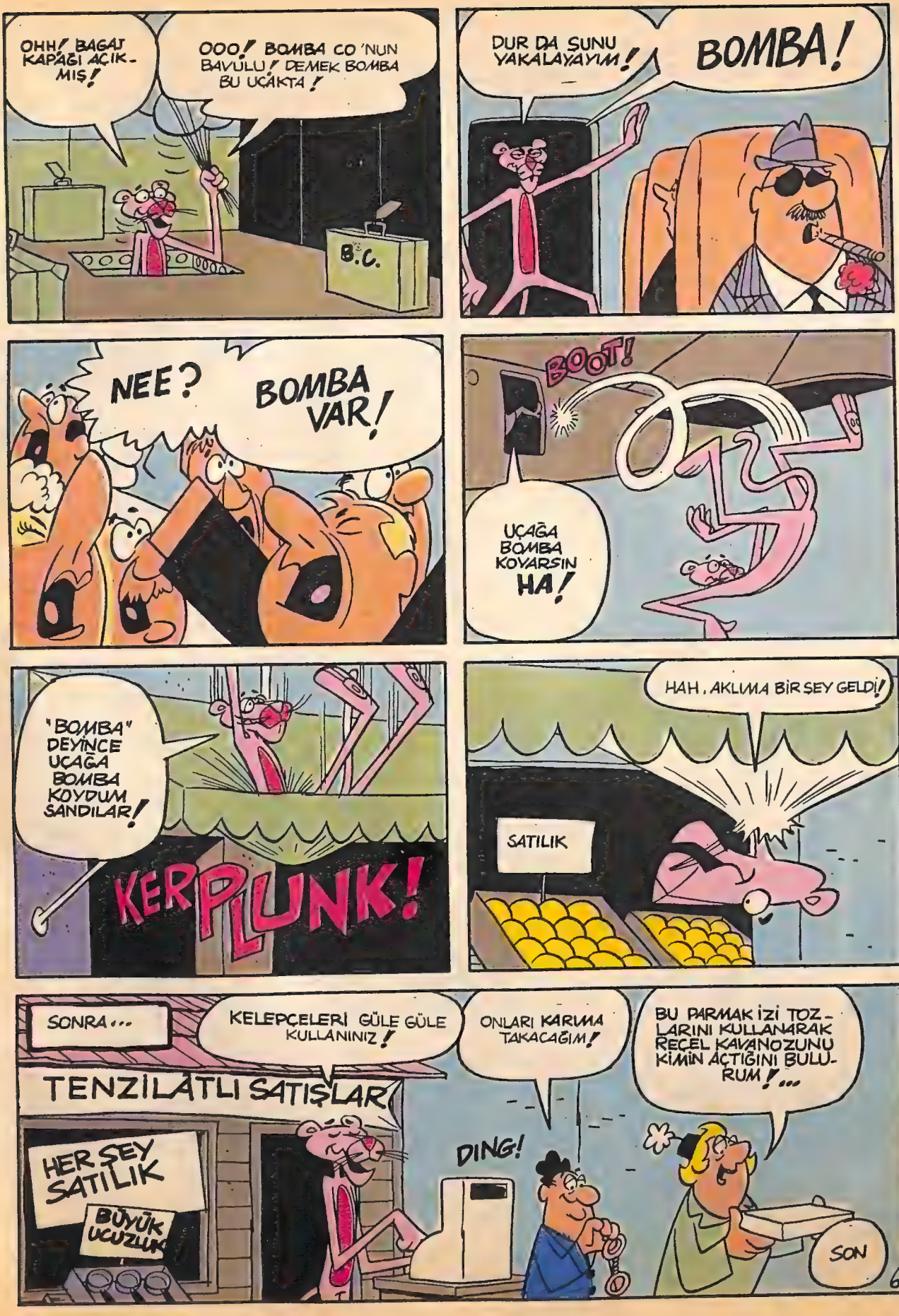
OHH! BAGAJ KAPAĞI AÇIK-MIŞ!
OOO! BOMBA CO 'NUN BAVULU! DEMEK BOMBA BU UÇAKTA!
B.C.
DUR DA SUNU YAKALAYAYIM!
BOMBA!
NEE?
BOMBA VAR!
BOOT!
UÇAĞA BOMBA KOYARSIN HA!
"BOMBA" DEYİNCE UÇAĞA BOMBA KOYDUM SANDILAR!
KERPLUNK!
HAH, AKLIMA BİR ŞEY GELDİ!
SATILIK
SONRA...
KELEPÇELERİ GÜLE GÜLE KULLANINIZ!
ONLARI KARIMA TAKACAĞIM!
BU PARMAK İZİ TOZ-LARINI KULLANARAK REÇEL KAVANOZUNU KİMİN AÇTIĞINI BULU-RUM!...
TENZİLATLI SATIŞLAR
HER ŞEY SATILIK
BÜYÜK UCUZLUK
DING!
SON
6

TÜRKİYE'M

Işıl Özgentürk

uzayıp gider konya ovası

Araba dümdüz yolda ilerliyordu. Pencere yanında oturan çocuk, annesine dönüp sordu :

— Nereden geçiyoruz anne ? Bir saat oldu, ne bir dağ ne de bir ırmak göründü.

— Kocaman bir bozkırdan geçiyoruz çocuğum, yurdumuzun en büyük ovasından.

— Adı ne bu ovanın ?

— Konya ovası.

Pencere yanındaki çocuk kendi kendine mırıldandı :

" Uzayıp giden bir düzlük bu. Durgun bir deniz sanki. Ama rengi mavi değil, sarı, hem de sapsarı. Şimdi buldum! Buğday başakları ovayı sarıya boyamış. Sarı bir deniz yapmış onu."

Çocuğun sesine ses verdi Konya ovası. Bakalım ne dedi :

"Konya ovasıyım ben. Şu koskoca dünyada küçücük bir toprak parçasıyım. Bağrımdan dağlar yükselmez. Büyük akarsular bölmez toprağımı. Şu koskoca dünyada ben küçücük bir toprak parçasıyım. Uzar giderim durgun bir gök gibi. Yok, daha çok bir toprak denizine benzerim. Ama hiç kızmayan, köpürmeyen bir deniz. Balıklarım mı nerede? Balıklarım yok benim. Üstelik rengim de mavi değil. Kendimi nasıl olur da denize benzetirim? Şaştınız değil mi? Benim balıklarım yok ama başaklarım var. Onlar da balıklar gibi doğar, yaşar, ölürler. Onların da sayıları bilinmez, balıklar gibi. Rengimin bu öğle vakti sarı olduğuna bakmayın, değişirim... Hele güneş batarken morun, pembenin, kırmızının en güzeli uçuşur toprağımda."

Konya ovası böyle söylerken, arabadaki çocuk ovanın düzlüğüne şaşıp dururken, yol kenarında bir çocuk göründü. Koyunlarını otlatırken bir oyun tutturdu. Güvercin gibi kollarını açıp ovada koşmaya başladı. Birşeyler de söylüyordu :

" Bir gün iki güvercinin canı sıkılmış. Biri demiş ötekine, gel seninle uzaklara uçup, güneşin en güzel battığı yere konalım. Öbürü başını sallamış. Bizim iki güvercin düşmüşler yola. Uçmuşlar, uçmuşlar... Biz diyelim kırk gün, siz deyin kırk gece uçmuşlar. Gözlerini dört açıp, hep güneşin en güzel battığı yeri aramışlar. Bir gün bir bozkırın üstüne gelmişler. Vakit de akşama yakınmış. Güneş yuvasına çekilirken bozkırın üstünde renklerin oyunu başlamış. Büyülü bir toprak uzanıvermiş güvercinlerin önüne. Biri sormuş ötekine: Konalım mı? Öbürü sevinçle başını sallamış. Kon ya !"

Konya ovası daha fazla dayanamadı, küçük çobana eşlik etti :

"Güvercinler konuvermiş toprağıma. O günden sonra adım Konya ovası olmuş. Güneş toprağımdan çekilince ay vurur üstüme. O zaman bir ak güvercin kalkar toprağımdan... Uçar, uçar... Güneş doğarken geri gelir. Konar."

Çocuk uzanıp babasının yol haritasını aldı. Konya ovasını aradı. Şaştı:

"Şu yeryüzü ne kadar büyük. Şu koskoca ova, haritamda iki buğday tanesi yer ancak kaplıyor. Oysa burası bir buğday ambarı. Bu kadar çok buğ-

day nasıl sığıyor, bu iki buğday tanelik yere ?"

Bir buğday başağıyla bir cılız ağaç, söze girmeye karar verdiler :

" Ben ovadaki binlerce başaktan biriyim. Hem bir başınayım, hem de binlerce kardeşimle birlikte. Küçücük bir tohumdan doğarım. Vakit gelir, toprak sürülür, kabartılır, tohumlar toprağa atılır. Günler geçer. Yağmur yağar, kar yağar, su gelir. Kabuğumu çatlatır, yeryüzüne filiz veririm. Öteki kardeşlerim de. O günlerde ova silme yeşil olur. Sonra boyum uzar, tanelerim irileşir, rengim sararır. Başak olurum. Öteki kardeşlerim de. Hasat gelir. Biçilirim. Harmanda tanelerim saplarından ayrılır. Öteki kardeşlerimin de. O kadar çok buğday tanesi olur ki, yanyana dizilseler dünyayı kırk kez dolanırlar."

Ağaç buğday tanesinin sözünü bitirmesini bekliyordu. Söylenecek öyle çok sözü var ki. Onu daha fazla bekletmeyelim.

"Şu koskoca düzlükte bir yalnız ağacım ben. Çok öykü, çok türkü bilirim. En çok sevdiğim öyküyü anlatayım. Günlerden bir gün Konya ovasına damla su düşmemeye başlıyor. Yağmur yüklü bulutlar uçar gibi geçiyorlar ovanın üstünden. Dereler, pınarlar kuruyor. Başaklar bükük boyunlu, bostanlar verimsiz oluyor. Cümle bitki, cümle hayvan, su su diye yanıyor. İşte hal böyle iken, bir ihtiyarla, saçları saman sarısı, gözleri gök mavisi dünya güzeli kızının yolu ovaya düşüyor. İhtiyar boynu bükük başakları, su su diye meleyen koyunlar görünce dayanamayıp başlıyor toprağı eşelemeye. Sonunda taa derinlerde buluyor suyu. Buluyor ama su nasıl çıkacak yeryüzüne? Hemen bir çıkrık yapıyor, başına da kızını koyuyor. Kız başlıyor çıkrığı çevirmeye. Kova çıkır çıkır iniyor suya, sonra çıkır çıkır çıkıyor yukarıya. Bu böyle günlerce, haftalarca sürüyor. Gün güne başakların bükük boyunları dikleşmeye, bostanlar bire beş vermeye, kuzular oyun oynamaya başlıyor. Toprağın yüzü gülüyor. Güneş bile daha sıcak vuruyor ovaya. O günden beri bir çıkrık döner ovada. Zaman zaman saçları saman sarısı, gözleri gök mavisi bir kız gelir döndürür onu. Konya toprağının tüm canlıları tanır bu kızı. Bu toprakların gelinidir o."

Güneş batmış, Ova kararmıştı. Küçük çoban evine dönerken, bir baktı arkasına:

" Güvercinler aramışlar, bulmuşlar güneşin en güzel battığı yeri. Konmuşlar."

Araba eve vardı. Pencere yanında oturan çocuk hâlâ Konya ovasını düşünüyordu:

"Şu yeryüzü ne kadar büyük. Haritamda iki buğday tanesi kadar yer kaplıyor, koskoca Konya ovası."

YAZIN

Yazın dereye gittim söğüt kırdım
Sahibi geldi niçin kırıyorsun dedi
Senin olduğunu bilseydim kırmazdım dedim
Beni döğdü
Babam duydu o da döğdü
Beni çifte götürdü
Bütün gün çift sürdüm yoruldum
Eve geldim yattım
Şafaktan önce yine çifte gittim
Hergün çifte gider oldum
Yaz bitti
Okula geldim

SÜREYYA BERFE

ÇİÇEKLE ÇOCUK

Çiçekler çocuklar gibi
Yazı yazmazlar ama
Onları uzatan dallardan
İncecik kalemler yapılır
Çocuklar için

Aslında çiçeklerle çocukların
Dünyaları yan yanadır
Birinin elinden tutulur
Birininse ince yerinden
Yakaya takılır.

ABDÜLKADİR BULUT

23 NİSAN

bayramı kutlu olsun

Ulusların tarihlerinde, mutlu bir dönemin başlangıcı olarak saptanmış belirli günler vardır. Her yıl düzenlenen şenliklerle anlamı ve önemi vurgulanan bu günlere "ulusal bayram günleri" deriz.

Bunlardan birini, beş gün sonra, 23 Nisan'da bütün yurtta törenlerle "Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı" adı altında kutlayacağız. 23 Nisan, hem "Ulusal Egemenlik" hem de "Çocuk" bayramı oluşu yüzünden iki yönden önem taşır bizim için. Altı ay kadar önce kutladığımız 29 Ekim, Cumhuriyet'in doğum günüydü. 55 yıl önce o gün padişahlık kaldırılmış, yerine Türkiye Cumhuriyeti kurulmuştu. 23 Nisan ise, ulusal egemenliğimizin yeniden doğduğu gündür. Ulusal egemenliğin anlamını kavrayabilmek için, aşağı yukarı yetmiş yıl öncesine dönüp dedelerimizin gençlik yıllarına raslayan tarihsel olayları gözden geçirmemiz gerekiyor.

Bir zamanlar Avrupa kıtasının üçte birini elinde tutan, tüm Ortadoğu'ya, Kuzey Afrika'ya egemen olan, Karade-

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı en önemli günlerimizden biridir. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açıldığı bu günü Atatürk, Türk çocuklarına armağan etmiştir. Bu yıl Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'mızın elli yedinci yılını kutluyoruz.

niz'i Türk gölü durumuna getiren Osmanlı İmparatorluğu, gerilemeye başlamış, yüzyılımızın başlarında gücünü iyice yitirmişti.

Başta bulunan padişah Vahdettin, imparatorluğun geniş toprakları üzerinde yetke sağlayabilecek bir yönetici olmaktan uzaktı. Osmanlı devleti, ölümü çok yakın ağır bir hasta olarak nitelendiriliyordu. Avrupa devletleri, onun bırakacağı kalıttan aslan payını kapma yarışına girişmişlerdi. İmparatorluğun her yanında ayaklanmalar başgöstermişti. Bunların bastırılmasında yetersiz kalınıyordu.

1914 yılında başlayan Birinci Dünya Savaşı, Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışını hızlandıran en önemli etken oldu. Yöneticiler, devletin gücünü hesaba katmadan, birçok devleti karşılarına alma pahasına, Almanya'nın yanında savaşa katılmaya karar verdiler. Dört yıl süren bu savaş, 1918 yılında yenilgiyle sonuçlandı. 30 Ekim 1918'de Mondros Silâh Bırakışması yapıldı. Bundan 14 gün sonra da 60 gemiden oluşan düşman donanması İstanbul limanına girdi. Ardından, İngiliz, Fransız ve İtalyan kuvvetleri, yurdun çeşitli bölgelerini ele geçirmeye başladı. 15 Mayıs 1919'da İzmir'e asker çıkaran Yunanlılar ise, İç Batı Anadolu'ya doğru ilerlemekteydi. Doğu Karadeniz bölgesinde yaşayan Rum azınlık ayaklanmıştı.

O sırada İstanbul'da bulunan Mustafa Kemal Paşa, Türkiye'nin durumunu yakından izliyor, Anadolu'ya geçmek için kendisine görev verilmesini bekliyordu. Sonunda, 9. Ordu Müfettişliğine atandı. Bandırma vapuruyla İstanbuldan hareket ederek 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktı. 22 Haziran'da Amasya'ya geçerek orada Rauf Orbay, Ali Fuat Cebesoy, Refet Belin gibi arkadaşlarıyla buluşup Erzurum ve Sivas Kongreleri'nin tarihlerini saptadı, valilere birer genelge gönderdi.

23 Temmuz 1919'da başlayan Erzurum Kongresi, 6 Ağustos'a kadar sürdü. Sıvas Kongresi 4-12 Eylül 1919 tarihleri arasında yapıldı.

Her iki kongre de Anadolu'nun çeşitli illerinden temsilciler katılmış, ülkenin içinde bulunduğu durum tartışılıp etkin kararlar alınmıştı. İstanbul'daki Padişah hükümetinin bütün engelleme çabalarına karşın sürdürülen bu kongrelerle, ilk kez, düşmanları ülkemizden kovmak için yurt çapında bir örgütleme hareketi başlatılmış oluyordu. Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde birbirlerinden bağımsız olarak kurulan kurtuluş örgütleri, Kuvayı Milliye (Ulusal Güçler) adı altında birleştirilip bir tek merkezden yönetilmeye başlamıştı. Bu arada görevinden ayrılarak İstanbul hükümetiyle ilişkisini kesen Mustafa Kemal Paşa, arkadaşlarıyla birlikte, 27 Aralık 1919'da Ankara'ya geldi, burada halk tarafından büyük bir coşkuyla karşılandı.

Resim: İsmail Gülgeç

16 Mart 1920'de, İstanbul düşmanlarca işgal edildi. Meclis dağıtıldı, milletvekilleri Akdeniz'de küçük bir ada olan Malta'ya sürüldü. Böylece, varlığı ile yokluğu arasında bir ayrım bulunmayan İstanbul hükümeti iyice ortadan silinmiş oluyordu.

Mustafa Kemal Paşa ile arkadaşları, temsilcilerini seçerek Ankara'ya göndermeleri için yurdun her bölgesine çağrıda bulunma kararı aldılar.

23 Nisan 1920 günü, Ankara'da törenle açılan Büyük Millet Meclisi'nde, halkın gerçek temsilcileri toplandı. Mustafa Kemal Paşa, Meclis Başkanlığına getirildi. Yeni kurulan hükümet, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti adını aldı.

Böylece Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin temelleri atılmış oluyordu. Oradan başlatılacak Ulusal Kurtuluş Savaşımız, Mustafa Kemal Paşa'nın Başkomutanlığında sürdürülerek utkuyla sonuçlanacak, yurdumuz düşmanlardan temizlenecekti.

Cumhuriyet'i koruma ve savunma görevini genç kuşaklara bırakan Mustafa Kemal Atatürk, tarihimizin en onurlu günlerinden biri olan 23 Nisan'ı da siz çocuklara armağan etmiştir.

Hepimizin bayramı kutlu olsun!

kâşifler

JAMES COOK

1728-1779

James Cook rolünde Dennis Burgess

Televizyon filminden bir sahne

Göz gözü görmüyordu. Yelkenli gemi fırtınada yol almaya çalışıyordu. Birden bir gürültü oldu. Kaptan James Cook yatağından fırlayıp güverteye koştu. Hemen sandallar indi. Çevre araştırılacaktı. Herkes sakindi, gemiciler paniğe kapılmamışlardı. Kaptan Cook çevresine emirler yağdırdı. Acaba bu mercan kayası Kaptan Cook ve ünlü gemisi Endeavour'un sonu mu olacaktı ?

İsterseniz yolculardan birine, Joseph Banks'a kulak verelim :

"Mercan kayasına çarptığımızda uyuyorduk. Hemen güverteye fırladım. Gemiciler beni yatıştırmaya çalıştılar. Biraz sonra yanımıza Kaptan Cook geldi. Çok sakindi. Kargaşada yerlerinden kaçan hayvanları toplattı. Geminin demirleri sağlamlaştırıldı. Sabah saat altıda sular çekilmeye başladı. Önce on, sonra dokuz kulaç. Şimdi bir tek iş kalıyordu : demire asılarak Endeavour'u yüzdürmek. Ama sular yine yükselmeye başlayınca bu umut da söndü. Bu arada bir tehlike daha vardı : Yükselip alçalan sular tekneyi kaldırıp, jilet gibi keskin mercan kayalarına çarpıyordu. Geminin altı parçalanabilirdi. Kaptan Cook denize iki sandal daha indirdi. Hepimiz ne yapacağını çok merak ediyorduk. Sandallar iki demir daha attı. Biraz sonra ırgatlar çalışmaya başladı. Gemiyi çekmeye çalışıyorlardı. Bu işlem de işe yaramadı. Geminin durumu kötüydü. Takvimler 12 Haziran 1770'i gösteriyordu."

James Cook 28 Ekim 1728'de İngiltere'de Yorkshire kentinin küçük bir köyü olan Marton'da doğdu. Ailesi çiftçiydi. Çocukluğunu orada geçirdi. Denize büyük tutkusu vardı. Boş vakitlerinde arkadaşlarıyla oynayacağı yerde, deniz kıyısına gidip dalgaları seyrederdi. Gençliğinde donanmaya yazıldı. Matematiğe, astronomiye olan tutkusu onu sınıfın parlak öğrencileri arasına soktu. Okulu bitirdiğinde otuz bir yaşındaydı. Ona Grampus, Garland, sonra da Solebay gemilerini yönetme görevi verildi. Bu yıllarda Newfoundland ve Labrador kıyılarını dolaşıp oraların haritalarını çizdi. Mayıs 1768'de teğmen oldu. Artık Endeavour'u o yönetecekti.

Endeavour çok eski bir gemiydi. Her yanı dökülüyordu. Cook ve adamları gemiyi işe yarar duruma getirmek için çok uğraştılar. Açık deniz gemisi olarak yapılmamıştı. Kızağa alınıp tah-

taları sağlamlaştırıldı, kamaralar genişletildi. Endeavour sefere hazırdı.

Gemiye bir botanikçi olan Joseph Banks bindi. Banks, yanında arkadaşı Doktor Daniel Carl Solander'i getirdi. Gemideki en küçük denizci, miço Molyneux'du, en yaşlısı da yelkenci John Ravenhill. Bu iki denizci bütün gezi boyunca birbirleriyle çok iyi anlaştılar. Küçük miço Molyneux geminin maskotuydu. Oradan oraya koşuyor, gücünün yettiğince çevresindekilere yardım ediyordu.

Bu sefer Rota Güney deniziydi. Tahiti'ye gidip oradan Venüs'ü gözleyeceklerdi. Hesaplara göre Venüs gezegeni en iyi oradan gözükecekti. Endeavour 19 Ağustos 1768'de Plymouth limanından ayrıldı. Küçük bir köye benziyordu Endeavour. Marangozlar, doktorlar, ahçılar, askerlerle dolu bir köye. Kaptan Cook en küçük ayrıntıyı bile unutmamıştı. Kurutulmuş etler, peksimetler, tavuklar arka güvertede saklanıyordu. Denetim altındaydılar. Gezi uzun süreceğinden onlara ihtiyacı olacaktı. Cook temizliğe de çok önem veriyordu. Adamlarına tek tip giysi kullandırtıyordu. O yıllarda salgın olan iskorpit hastalığına karşı ilâç almayı da unutmadı. Horn burnunu döndükten sonra kara göründü. Tahiti'ye gelmişlerdi. Tahitililer onlara çok iyi davrandılar. Venüs gezegenini izlemek için gereçler kuruldu.

Endeavour 12 Haziran 1770'de mercan kayasına çarptı. İlk günler durum kötüydü ama Cook gemiyi kayalıklardan kurtarmasını bildi. Küçük bir koya girdiler. Burada geminin altı onarıldı. Yelkenleri dikildi. Tekne hazırdı. İngiltere'ye dönmeleri bir yıl sürdü.

Endeavour ve James Cook bütün Pasifik okyanusunu dolaştılar. Cook 1772'de Antarktika'yı gezdi. Üç yıl sonra, 1775'de döndüğünde Avustralya kıtası haritalara geçmişti bile. Onun yaptığı haritalar bugün bile kullanılacak kadar doğruydu. İskorpit hastalığını da önledi. Aldığı önlemlerle denizde bulunduğu bin gün içinde sadece 118 adamı öldü. Bu büyük bir başarıydı. 1776'da son seferine çıktı. Yıllardır kafasına takılan Kuzey-batı geçidini bulmak istiyordu. Bering boğazını geçip Hawaii'ye geldi. Buranın yerlileri çok vahşiydiler. Cook ve adamlarına saldırdılar. Çıkan çatışmada Cook öldürüldü.

Usta kâşif, iyi gemici Cook öldürüldüğünde takvimler 1779'u gösteriyordu. O gün bu gün Cook deniz kâşiflerinin babası olarak anılır.

Tahitililer Kaptan Cook onuruna şölen verdiler

Oliver Twist

CHARLES DICKENS'in ünlü klâsiği

On Üçüncü Bölüm

Bayan Rose, Oliver'i Londra'ya götürür. Oliver'in üvey kardeşi Monks da Londra-da'dır. Oliver, bir gün sokakta Bay Brownlow'a raslar.

Oliver, By Brownlow'u Bayan Rose'un evine getirdi. "Beni o kurtarmıştı," dedi. "Bugün sokakta rasladım. Batı Hint adalarındaymış; yeni dönmüş..."

Oliver'i yemek yemeğe gönderdikten sonra Bayan Rose ile Bay Brownlow oturup uzun uzun konuştular. Bayan Rose, Nancy'nin söylediklerini Bay Brownlow'a anlattı. Brownlow, "Bu işin aslını öğrenmemiz gerek," dedi. "Monks'u pişman edeceğim."

Bu arada, Fagin pek üzgündü. Bitirim, yankesicilik ederken yakalanmıştı. Fagin, Bates adlı genci karşısına almış, "Bitirim artık hapisten kurtulamaz," diyordu. "Yazık oldu, becerikli bir yankesiciydi. Onun gibisi bu dünyaya bir daha kolay kolay gelmez."

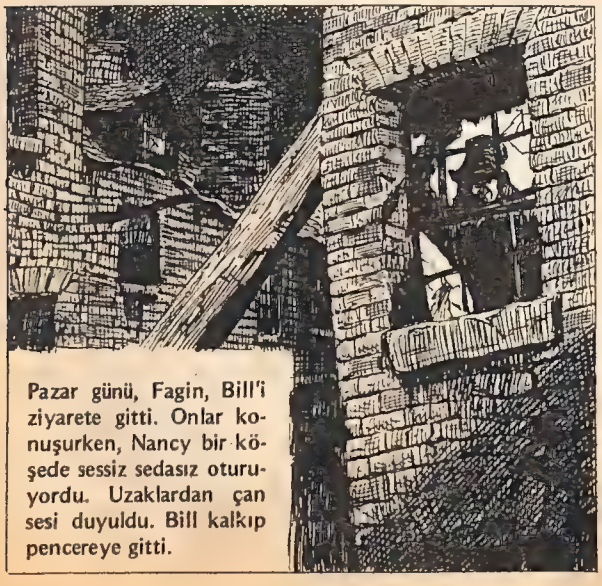

Pazar günü, Fagin, Bill'i ziyarete gitti. Onlar konuşurken, Nancy bir köşede sessiz sedasız oturuyordu. Uzaklardan çan sesi duyuldu. Bill kalkıp pencereye gitti.

Nancy ayağa kalkıp şapkasını giydi. Bill, "Nereye gidiyorsun?" dedi. Nancy, "Biraz hava alacağım', diye cevap verdi. Bill, "Hava almak istiyorsan pencereyi aç, başını dışarı çıkar," diye bağırdı. "Otur yerine, yoksa bir güzel dayak yersin!"

Nancy, Bayan Rose'a söz vermişti. Pazar geceleri saat on birle on iki arası Londra Köprüsü'nde bulunmalıydı. "Gideceğim," dedi. Bill, "Bir yere gidemezsin!" diye bağırdı. Sonra Nancy'yi kolundan tutarak bir iskemlenin üstüne attı.

Fagin kuşkulanmıştı. Nancy neden gitmek istiyordu ? Nereye gidecekti? Bir şeyler mi çeviriyordu. İşin aslını öğrenmeye kara verdi. Ertesi hafta her şeyin içyüzünü anlayacaktı. Bir hafta daha sabretmeyi kararlaştırdı. Nancy'ye bir şey söylemedi.

Ertesi Pazar, geceyarısına doğru, Londra Köprüsü'nde bir araba durdu. Arabadan iki kişi indi. Bunlar Bay Brownlow ile Bayan Rose'du. Nancy'yi arıyorlardı.

Bu arada Nancy göründü. Arkasından biri onu gizlice izliyordu. Bu, Fagin'in casuslarından biriydi. Nancy, izlendiğinin farkında bile değildi. Köprüye doğru yürüdü.

Devam edecek

"Dragster"

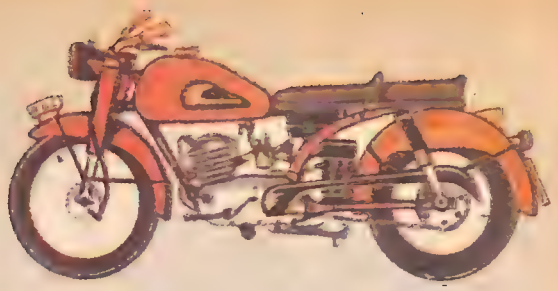

MOTOSİKLET VE YARIŞ ARABALARI SERGİSİ

Mans yarışını kazanan Matra

Günümüzde gençlerin ve çocukların en ilgilendikleri konulardan biri de motosiklet. Fotoğraflarını dergilerden kestiğimiz, duvarlarımıza astığımız bu araçların son modelleri Paris'te sergilendi.

Dünyanın en ilginç sergilerinden biri, geçenlerde Fransa'nın başkenti Paris'te açıldı. Kentin Bastille Garı Sergi Salonu'ndaki bu sergide son model motosikletler sunuldu. Ayrıca, yarış arabaları da sergilendi.

Bastille Garı Sergi Salonu, tam 6,000 metrekarelik bir alanı kaplıyor. Bu büyük yerde en çok ilgi çeken motosiklet "Don Vesco" oldu.

"Don Vesco"nun ünü zaten sergiden önce yayılmıştı. Bu motosiklet, kara taşıtları dünya sürat rekorunu kıran araç olarak tanınıyordu.

"Don Vesco"yu uzaktan görenler, onu yarış arabası sandılar. Gerçekten de, 6 metre uzunluğunda, 1 metre yüksekliğinde ve 362 kilo ağırlığındaki bu motosiklet, bir yarış arabasını andırmakta. İki tekerlekli. İki de Yamaha motoru var. Her motosikletçinin kolayca kullanabileceği türden bir araç değil. Yönetmek için, motosiklet uzmanı olmak gerekiyor.

Sergide "canavarlar" da büyük ilgi çekti. "Canavarlar da ne?" diyeceksiniz. Dev Japon motosikletlerine bu ad veriliyor. "Şampiyonlar Şampiyonu" ünlü yarışçı Agostini, en çok Japon motosikletlerini seviyor. Sergiyi gezerken, "Bence canavarların üstüne motosiklet yok," dedi.

"Don Vesco" ile "canavarlar"dan sonra, sergide en beğenilen motosikletler "Dragster"ler oldu. "Dragster", tekerlekleri oldukça önde, pek güçlü görünmeyen bir araç. Ama, hız bakımından "canavarlar"dan bile üstün.

Yarış arabaları içinde ise en ilgi çekeni Matra idi. Matra, dünyanın en önemli otomobil yarış alanlarından biri sayılan Mans'da birinci olmuştu. Sergiyi gezenler, bu arabanın daha uzun yıllar birinciliği başkasına bırakmayacağını söylediler.

İşte size bu ilginç sergiye katılan motosiklet ve yarış arabalarının fotoğrafları...

"canavarlar"dan biri : Agusta

"Don Vesco"

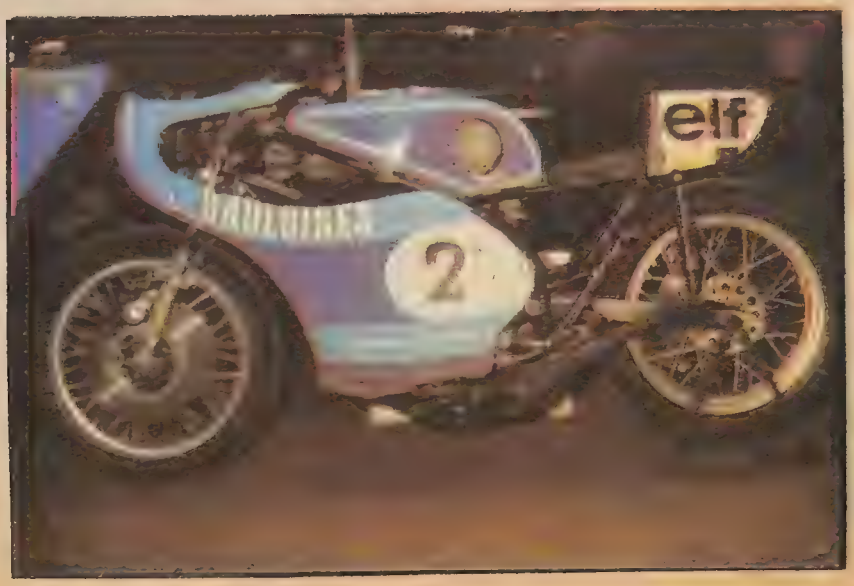

Bir "canavar" daha

Aşağıdaki her sorunun altında dört cevap bulacaksınız. Bu cevapların üçü yanlış biri doğrudur. Doğru olduğunu sandığınız cevabı işaretleyin.

FEN VE FAALİYET

İNSAN VÜCUDU

1. İskelet nedir ?
   (a) İnsan vücudunun kemiklerden oluşmuş çatısıdır.
   (b) Göğüsteki kemiklerin toplamına verilen genel addır.
   (c) Kol ve bacak kemiklerine verilen addır.
   (d) Vücuttaki sinirlerin topuna verilen genel addır.

2. Aşağıdakilerin hangisi iskeletin görevidir ?
   (a) Solunumu sağlamak.
   (b) Sindirimi sağlamak.
   (c) Beyinle organlar arasında habercilik görevini yapmak.
   (d) İç organları korumak.

3. İskeletimiz kaç kemikten oluşmuştur ?
   (a) 28.
   (b) 60.
   (c) 124.
   (d) 212.

4. Kemikler biçimlerine göre kaça ayrılırlar ?
   (a) İkiye : Uzun ve kısa kemikler.
   (b) Üçe: Uzun, kısa ve yassı kemikler
   (c) Dörde : Uzun, kısa, yassı ve biçimsiz kemikler.
   (d) Kemikler biçimlerine göre ayrılmazlar.

5. Kemiklerin birbirlerine bağlandıkları yere ne denir ?
   (a) Kaburga.
   (b) Bağlaç.
   (c) Eklem.
   (d) İlik.

6. Kemikleri örten ve onlara bağlı et parçacıklarına ne denir ?
   (a) Kiriş.
   (b) Kas.
   (c) Kıkırdak.
   (d) Yağ tabakası.

7. Raşitizm nedir ?
   (a) D vitamini eksikliğiyle meydana gelen bir kemik hastalığıdır.
   (b) Kemik hastalıklarını inceleyen bilim dalına verilen addır.
   (c) Güneş ışığının kemikleri sertleştirmesine verilen bilimsel addır.
   (d) Kemik kırık ve çıkıklarına verilen bilimsel addır.

8. Sinirler, kaça ayrılırlar ?
   (a) İkiye : Duyu sinirleri, hareket sinirleri.
   (b) Üçe : Duyu sinirleri, hareket sinirleri, iletim sinirleri.
   (c) Dörde : Duyu sinirleri, hareket sinirleri, iletim sinirleri, tepki sinirleri.
   (d) Beşe : Duyu sinirleri, hareket sinirleri, iletim sinirleri, tepki sinirleri, etki sinirleri.

9. Aşağıdakilerden hangisi sinirleri yıpratır ?
   (a) Müzik.
   (b) Yürüyüş.
   (c) İçki.
   (d) Açık hava.

10. Gözü saran tabakaya ne ad verilir ?
   (a) Ön oda.
   (b) Arka oda.
   (c) İris.
   (d) Göz akı.

11. Göz merceğinden geçen ışınların baş aşağı yansıdığı tabakaya ne denir ?
   (a) Retina.
   (b) Göz çukuru.
   (c) Damar tabakası.
   (d) Göz kapağı.

12. Astigmatizm nedir ?
   (a) Kara sineklerle bulaşan bir göz hastalığıdır.
   (b) Görüntünün hafifçe çarpık görülmesine yol açan bir göz kusurudur.
   (c) Yakındaki cisimlerinin iyi görülmemesine yol açan bir göz kusurudur.
   (d) Renklerin iyi seçilememesinden doğan bir göz kusurudur.

13. Kulak kaç bölümden oluşmuştur ?
   (a) İki : Dış kulak, iç kulak.
   (b) Üç : Dış kulak, orta kulak, iç kulak.
   (c) Dört : Dış kulak, orta kulak, iç kulak, dip kulak.

(d) Beş : Dış kulak, orta kulak, iç kulak, dip kulak, derin kulak.

14. Deri, kaç tabakadan oluşmuştur ?
(a) İki : Üst deri, alt deri.
(b) Üç : Üst deri, orta deri, alt deri.
(c) Dört : Üst deri, orta deri, alt deri, dip deri.
(d) Deri bir tek tabakadan oluşmuştur.

15. Derideki duyu cisimciklerinin görevi nedir ?
(a) Teri, gözenekler yoluyla dışarı atmak.
(b) Deriyi kurutmadan yağlı tutmak.
(c) Ölü hücrelere duyarlık kazandırmak.
(d) Sinirler aracılığıyla beyinle ilişki kurmak.

16. Aşağıdaki hastalıklardan hangisi, gözle görülmeyen ufacık bir hayvanın deri içine girip yumurtalarını bırakmasından meydana gelir ?
(a) Kangren.
(b) Tifüs.
(c) Uyuz.
(d) Kolera.

17. Sindirim nedir ?
(a) Besin maddelerinin ağızdaki salgılarla mideye inmesidir.
(b) Besin maddelerinin çeşitli işlemlerden geçerek kana karışabilecek duruma gelmesidir.
(c) Mideyle ince barsağın birleştiği bölüme verilen addır.
(d) Bir mide hastalığıdır.

18. Dişler, biçimlerine ve görevlerine göre kaça ayrılır ?
(a) İkiye : Köpek dişleri, azı dişleri.
(b) Üçe : Kesici dişler, köpek dişleri, azı dişleri.
(c) Dörde : Kesici dişler, köpek dişleri, azı dişleri, takma dişler.
(d) Otuz ikiye.

19. Dişleri kaplayan sert maddeye ne ad verilir ?
(a) Taç.
(b) Fildişi.
(c) Protez.
(d) Mine.

20. Aşağıdaki hastalıklardan hangisi bir sindirim hastalığıdır.
(a) Kuduz.
(b) Enfraktüs.
(c) Tifo.
(d) Disk kayması.

21. Hemoglobin nedir ?
(a) Kanda, alyuvarlarda bulunan, akciğerlerden aldığı oksijeni öteki organlara götüren, organlardaki karbondioksiti de akciğerlere taşıyan maddedir.
(b) Kanın, içinde su ve besin maddeleri bulunan, bir adı da plazma olan sıvı kısmıdır.
(c) Kanda bulunan, vücudumuzun mikroplara karşı direncini sağlayan bir maddedir.
(d) Bir kan hastalığıdır.

22. Kaç kan grubu vardır ?
(a) İki : A grubu, B grubu.
(b) Üç : A grubu, B grubu, O grubu.
(c) Dört : A grubu, B grubu, O grubu, AB grubu.
(d) Beş : A grubu, B grubu, O gurubu, AB grubu, Rh grubu.

23. Aşağıdakilerden hangisi kanın görevleri arasındadır ?
(a) Vücuda gerekli proteini sağlamak.
(b) Besin maddelerini hücrelere taşımak.
(c) Vücuttaki vitaminleri dengelemek.
(d) Vücutta dolaşırken, organların özelliklerine göre gruplara ayrılmak.

24. Kalbin üstte ve altta ikişer odacığı vardır. Bu odacıkların üstte bulunanlarına ne ad verilir ?
(a) Karıncık.
(b) Kulakçık.
(c) Kapakçık.
(d) Çatı odacıkları.

25. Kanı organlardan kalbe taşıyan damarlara ne ad verilir?
(a) Şahdamar.
(b) Kılcal damar.
(c) Atardamar.
(d) Toplardamar.

26. Sağlıklı bir insanın kalbi dakikada ortalama kaç kere atar ?
(a) 50–60 kere.
(b) 70–80 kere.
(c) 90–100 kere.
(d) 110–120 kere.

27. Akciğerlerin altında kaslardan oluşmuş ve onu öteki organlardan ayıran, solunumda önemli bir yeri olan organın adı nedir ?
(a) Diyafram.
(b) Yatık kas.
(c) Deudenum.
(d) Bronş.

28. Aşağıdaki hastalıklardan hangisi bir solunum hastalığıdır ?
(a) Sıtma.
(b) Gastrit.
(c) Verem.
(d) Dizanteri.

29. Böbreklerin görevi nedir ?
(a) Kandaki zararlı maddeleri süzerek idrar kesesine akıtmak.
(b) Kandaki karbondioksiti biriktirerek kalbe göndermek.
(c) Kandaki yararlı besin maddelerini depo ederek öteki organlara göndermek.
(d) Karın boşluğu altındaki organların oksijen almalarını sağlamak.

30. Hayvan pisliklerinde bulunan bir mikrobun kana karışarak yarattığı hastalık hangisidir ?
(a) Tifüs.
(b) Tatanoz.
(c) Kuduz.
(d) Sıtma.

GEOMETRİ

PİRAMİT/KONİ/KÜRE

1. Piramitin tabanı ne biçimdedir ?
   (a) Daire biçimindedir.
   (b) Kare biçimindedir.
   (c) Üçgen biçimindedir.
   (d) Herhangi bir çokgen biçiminde olabilir.

2. Bir piramitin yüzey alanlarının toplamı nasıl bulunur?
   (a) Taban alanıyla yan yüzeylerinin alanları toplanır.
   (b) Taban alanı 5'le çarpılır.
   (c) Yan yüzeylerinin alanları toplanır ;
   (d) Yan yüzeylerinin alanları toplanır ; çıkan sayı taban alanına bölünür.

3. Koninin yan yüzeyi ne biçimdedir ?
   (a) Daire biçimindedir.
   (b) Kare biçimindedir.
   (c) Üçgen biçimindedir.
   (d) Eğridir.

4. Koninin tabanı ne biçimdedir ?
   (a) Daire biçimindedir.
   (b) Kare biçimindedir.
   (c) Üçgen biçimindedir.
   (d) Eğridir.

5. Üst tabanları yuvarlak konilere ne ad verilir ?
   (a) Yuvarlak koni.
   (b) Kesik koni.
   (c) Eğri koni.
   (d) Çember koni.

6. Sivri koninin yüzey alanlarının toplamı nasıl bulunur?
   (a) Taban alanı Pi sayısıyla çarpılır.
   (b) Taban alanı yan yüzey alanıyla çarpılır.
   (c) Taban alanıyla yan yüzey alanı toplanır.
   (d) Taban alanıyla yan yüzey alanı toplanır; çıkan sayı Pi sayısıyla çarpılır.

7. Silindirlerin alt ve üst tabanları nasıldır ?
   (a) İki taban da daire biçimindedir ;
   (b) İki taban da daire biçimindedir ve birbirine eşittir.
   (c) Alt taban daire biçimindedir ; üst taban çokgen biçimindedir.
   (d) Alt taban daire biçimindedir ; üst taban yoktur.

8. Kürenin alt ve üst düzeyleri nasıldır ?
   (a) İki düzey de daire biçimindedir.
   (b) Alt düzey daire, üst düzey üçgen biçimindedir.
   (c) Alt düzey daire biçimindedir ; üst düzey yoktur.
   (d) Kürenin alt ve üst düzeyleri yoktur.

9. Tam ortasından iki eşit parçaya bölünen bir kürenin daire biçimindeki yüzeyleri nasıldır ?
   (a) Eşittir.
   (b) Alt yüzey, üst yüzeyden büyüktür.
   (c) Üst yüzey, alt yüzeyden büyüktür.
   (d) Yüzeylerden biri ötekinden büyüktür. Hangisinin büyük olduğu daireye göre değişir.

10. Bir voleybol topu ne biçimdedir ?
    (a) Piramittir.
    (b) Konidir.
    (c) Küredir.
    (d) Bu, voleybol topunun büyüklüğüne göre değişir.

DAĞARCIK

Hangisi doğru?

1. Bol ve iyi bitki yetiştiren, verimli; mümbit.
   (a) Bitkisel. (b) Bitek.
   (c) Yetişkin. (d) Bitkin.

2. Köy köy dolaşarak ufak tefek satan ayak tuhafiyecisi.
   (a) Çerçi. (b) Tellâl.
   (c) Tecimen. (d) Gezgin.

3. Bacağın diz kapağından topuğa kadar olan bölümü.
   (a) Dizin. (b) Uzantı.
   (c) Kalça. (d) İncik.

4. At, eşek gibi tektırnaklı hayvanların tırnağı.
   (a) Toynak. (b) Seki.
   (c) Nal. (d) Doru.

5. Sıvıların içinde bulunan ya da bu sıvıların bozulmasından oluşan pıhtımsı madde.
   (a) Bulgu. (b) Çökelek.
   (c) Tortu. (d) Hemoglobin.

6. Gündüz ile gecenin eşit olduğu gün.
   (a) Güncel. (b) Gündönümü.
   (c) Eşgün. (d) Eşken.

7. İçi kürklü kaput.
   (a) Gocuk. (b) Trençkot.
   (c) Yağmurluk. (d) Şoson.

8. Duvar hizasından dışarıya çıkmış pencere kafesi.
   (a) Sekilik. (b) Kesit.
   (c) Pancur. (d) Cumba.

9. Tarlanın, tohum atılmadan önce saban iziyle bölünen kısımlarından her biri.
   (a) Dönüm. (b) İzlem.
   (c) Arsa. (d) Evlek.

10. Tahtadan yapılmış, yalınkat, eğreti dükkân ya da baraka.
    (a) Salaş. (b) İzbe.
    (c) Katım. (d) Konak.

Cevaplar 46. sayfada

bir çözüm arıyorum...

Geçen gece sabaha karşı gürültüyle uyandık. Pencereden sokağa bakınca beş-altı adamın bir adamı dövmekte olduklarını gördük. Babam, hemen pijamasının üstüne paltosunu giyip sokağa fırladı. Olay, bizim arabamızın önünde oluyordu. Meğer dövülen adam, hırsızmış. Bizim arabanın önündeki arabayı çalmak istemiş, kapısını açınca alarm çalmaya başlamış. Sahibi yetişip hırsızı yakalamış, komşuların da yardımıyla hırsızı taksiye bindirip karakola götürdüler. Babam eve dönünce, "Adamı bir iyi patakladılar. Burnundan kan boşandı. Şimdi karakolda da hırpalarlar," dedi. Annem acıdı adama. Babam :

"Acıma," dedi. "Hırsızlık yapmasaydı. Alın teriyle doyursaydı karnını".

Annem :

"Alışmış bir kere. Bu yola düşmüş, kurtulması kolay olmaz," dedi.

O günden beri içimde bir korku var. Bir kaç kez ben de hırsızlık yaptım. Bir keresinde sıra arkadaşımın Avrupa'dan gelmiş çok güzel bir kalemini aldım. Anlamadı. Sonra, timsah şeklindeki kalemtraşını aldım. Geçen gün otomobil şeklinde bir silgi getirmiş. Çok sevdim, onu da almak geldi içimden. Şimdilik alamadım daha. Kendimi tutuyorum. Bir kere de Migros'tan kimse görmeden küçük bir tereyağı paketi aldım. Annemden korktuğum için getirdiklerimi çöp dolabındaki gizli bir kovuğa sakladım. Şimdi korkuyorum. On yaşındayım. Büyüyünce yoksa ben de hırsız mı olacağım ?

C.F. (İstanbul)

Korkma!.. Yaptığın işin çok kötü bir iş olduğunu anlamış durumdasın. Bu nedenle korkma, diyebiliyorum sana.

Hırsızlık, hem dinsel hem de toplumsal yönden çok ama çok kötü bir şey. Hırsızlığı yeryüzündeki tüm dinler ve toplumlar yasak etmişlerdir. En ilkel topluluklardan en uygar ülkelere değin hiç bir yerde hırsızlık hoş görülmez. Dayak ve hapis bir yana, bazı ülkelerde suçüstü yakalanan hırsızların ellerini keserler.

Başkalarında görüp de beğendiğin şeyler olursa, onlara sakın el uzatma. Annene ya da babana söyle gerekliyse, aynısını değilse bile, benzerini alırlar sana. Almaya güçleri yetmiyorsa, dertlenme. Çok çalışıp ilerde o şeyleri, hattâ onların daha iyilerini kendin alınterinle alabilmeyi amaç edin. Böyle bir amacın olursa, hiç bir zorluktan yılmazsın. Çalışmak, yorucu, sıkıcı bir eylem olmaktan çıkar. Zevk verir insana. Bundan sonraki yaşamını iyilik ve başarıyla sürdürmeni dilerim.

gülten dayıoğlu

BİLİMDE YENİLİKLER

dünyanın en küçük televizyon kamerası

Televizyon kameraları genellikle çok büyük araçlardır. Bir yerden bir yere taşınmaları oldukça güçtür. Tabii, elde taşınabilen kameralar da vardır.

Bir İngiliz şirketi, dünyanın en küçük televizyon kamerasını yaptı. Bu kamera son derece kullanışlı. Bir mikrofon büyüklüğünde. İki parmakla bile kaldırılabiliyor. Üstelik renkli görüntü de veriyor ve su altında kullanılabiliyor.

Balık adamlar, bu kamerayı rahatça taşıyarak deniz altında son derece başarılı görüntüler elde ettiler.

Yandaki fotoğrafta, dünyanın en küçük televizyon kamerasını ve sağladığı görüntüyü sunuyoruz.

LARRY YUMA

POSTA ARABASI

ÖZET: ARABAYA YAPILAN SALDIRIDAN SONRA LARRY, ZELDA YI ARARKEN APAÇİLERE YAKALANIR..

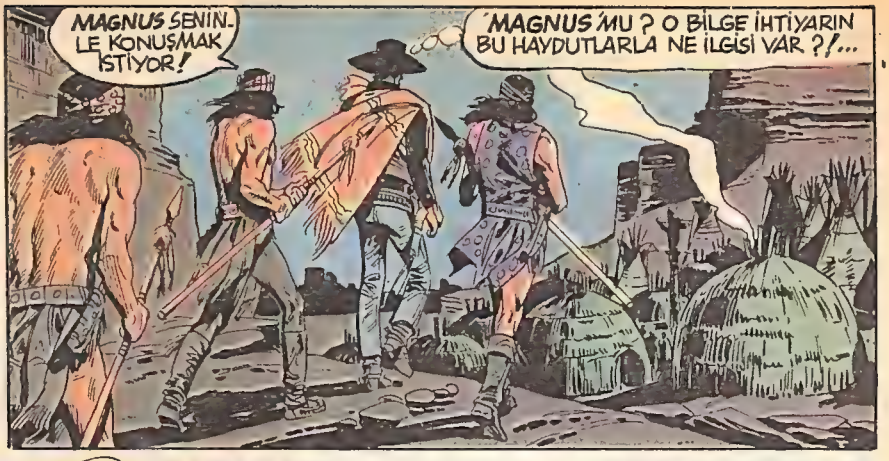

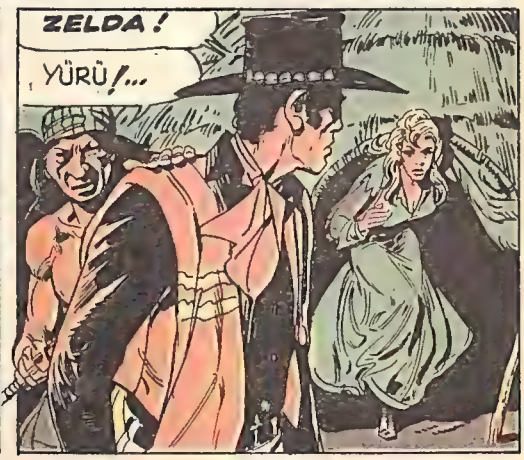

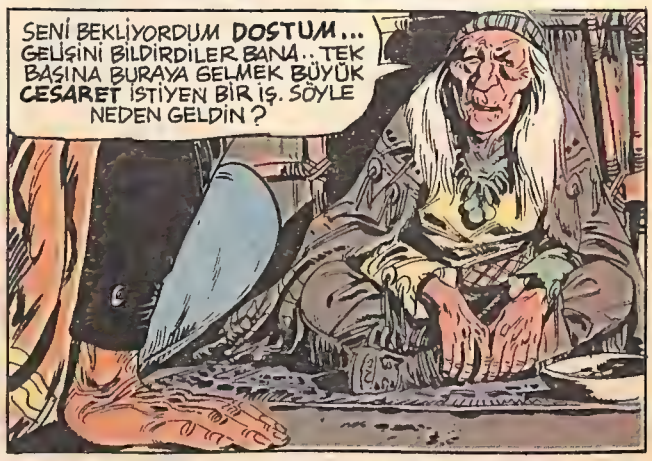

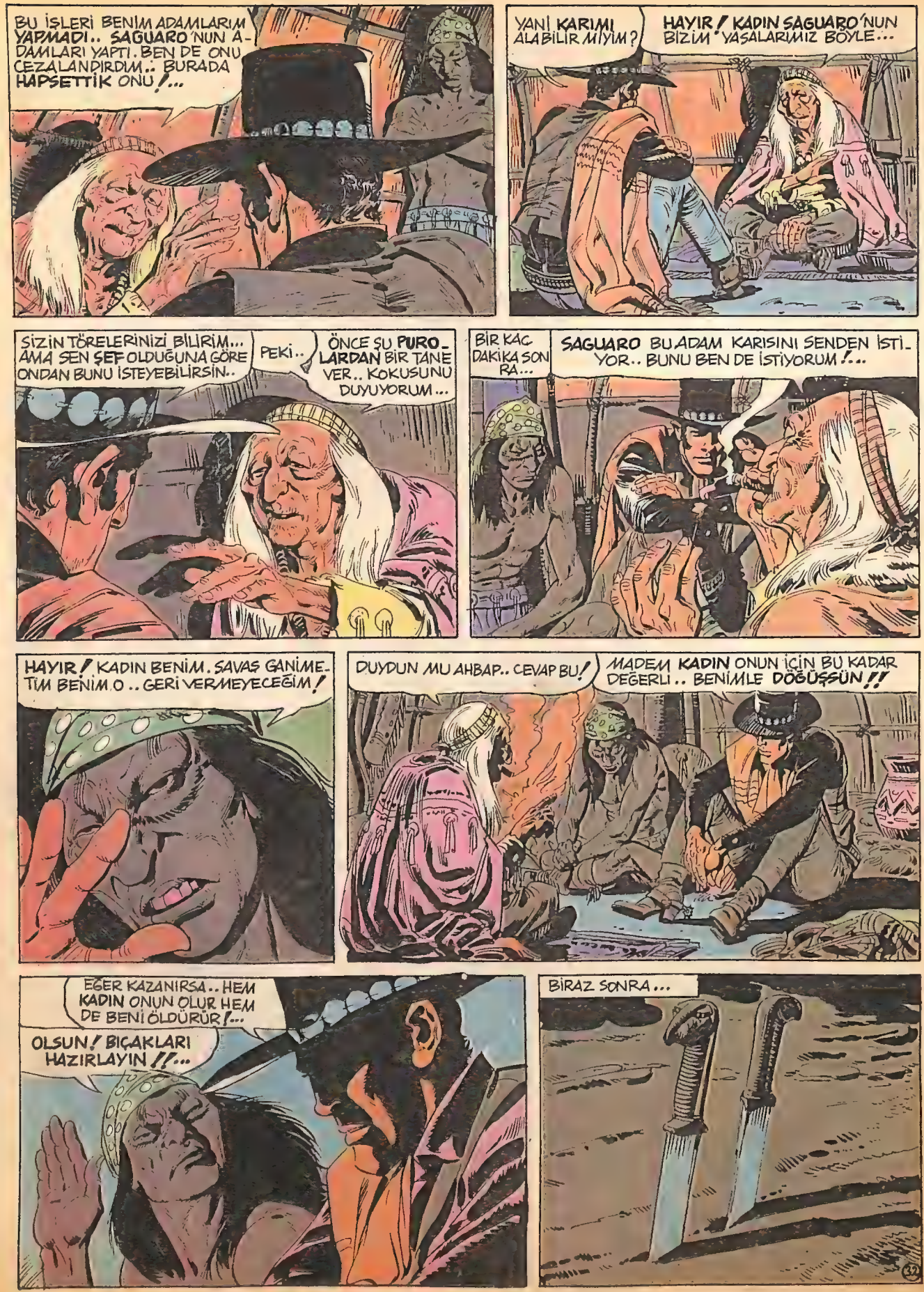
BU İŞLERİ BENİM ADAMLARIM YAPMADI.. SAGUARO'NUN ADAMLARI YAPTI. BEN DE ONU CEZALANDIRDIM.. BURADA HAPSETTİK ONU!...
YANİ KARIMI ALABİLİR MİYİM?
HAYIR! KADIN SAGUARO'NUN BİZİM YASALARIMIZ BÖYLE...
SİZİN TÖRELERİNİZİ BİLİRİM... AMA SEN ŞEF OLDUĞUNA GÖRE ONDAN BUNU İSTEYEBİLİRSİN..
PEKİ..
ÖNCE ŞU PUROLARDAN BİR TANE VER.. KOKUSUNU DUYUYORUM...
BİR KAÇ DAKİKA SONRA...
SAGUARO BU ADAM KARISINI SENDEN İSTİYOR.. BUNU BEN DE İSTİYORUM!...
HAYIR! KADIN BENİM. SAVAŞ GANİMETİM BENİM O.. GERİ VERMEYECEĞİM!
DUYDUN MU AHBAP.. CEVAP BU!
MADEM KADIN ONUN İÇİN BU KADAR DEĞERLİ.. BENİMLE DÖĞÜŞSÜN!!
EĞER KAZANIRSA.. HEM KADIN ONUN OLUR HEM DE BENİ ÖLDÜRÜR!...
OLSUN! BIÇAKLARI HAZIRLAYIN!!...
BİRAZ SONRA...
32

İŞARETİMLE BIÇAKLARI ALACAKSINIZ!...
YAPMAYIN LARRY! SİZİ ÖLDÜRECEK!
HAYDİİ!...
ŞENİ ÖLDÜRECEĞİM AHBAP!

AİİİİYAH!
YEEAAHH!... AHBAP SALDIRILARI ÖNLEMEKTE USTA!
AMA BIÇAĞIM KANINI İÇECEK!
SAGUARD ÇOK KONUŞUYOR... KAYBEDECEK...
YİİAAAAHH!

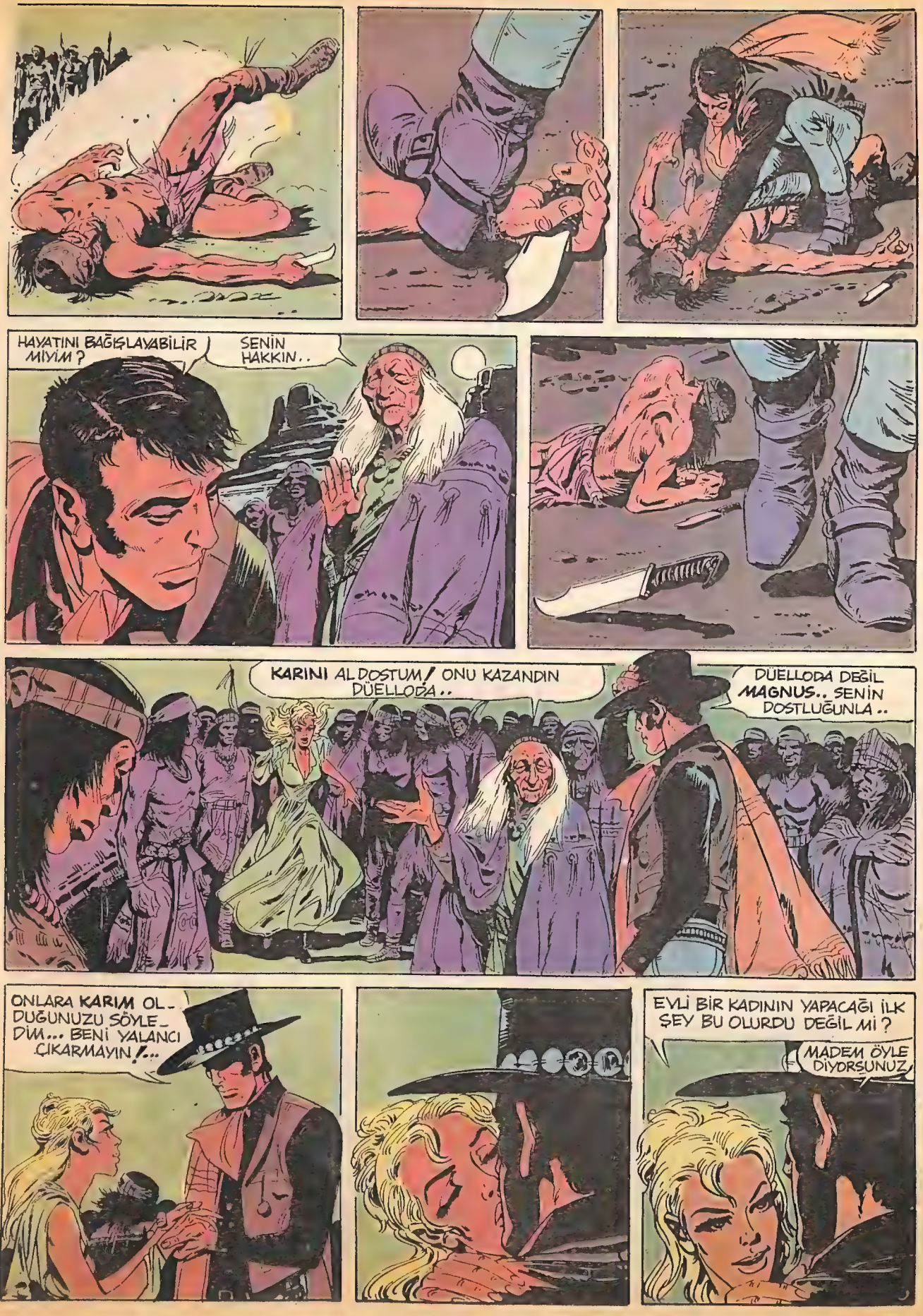
HAYATINI BAĞIŞLAYABİLİR MIYIM ?
SENİN HAKKIN..
KARINI AL DOSTUM! ONU KAZANDIN DÜELLODA..
DÜELLODA DEĞİL MAGNUS.. SENİN DOSTLUĞUNLA..
ONLARA KARIM OL-DUĞUNUZU SÖYLE-DİM... BENİ YALANCI ÇIKARMAYIN!..
EVLİ BİR KADININ YAPACAĞI İLK ŞEY BU OLURDU DEĞİL Mİ ?
MADEM ÖYLE DİYORSUNUZ

Devam edecek

Bilmece Bulmaca

Noktalı bölümleri kurşunkalemle boyayalım. Bakalım ne çıkacak ?

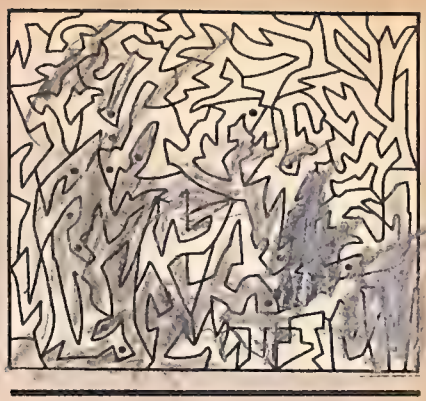

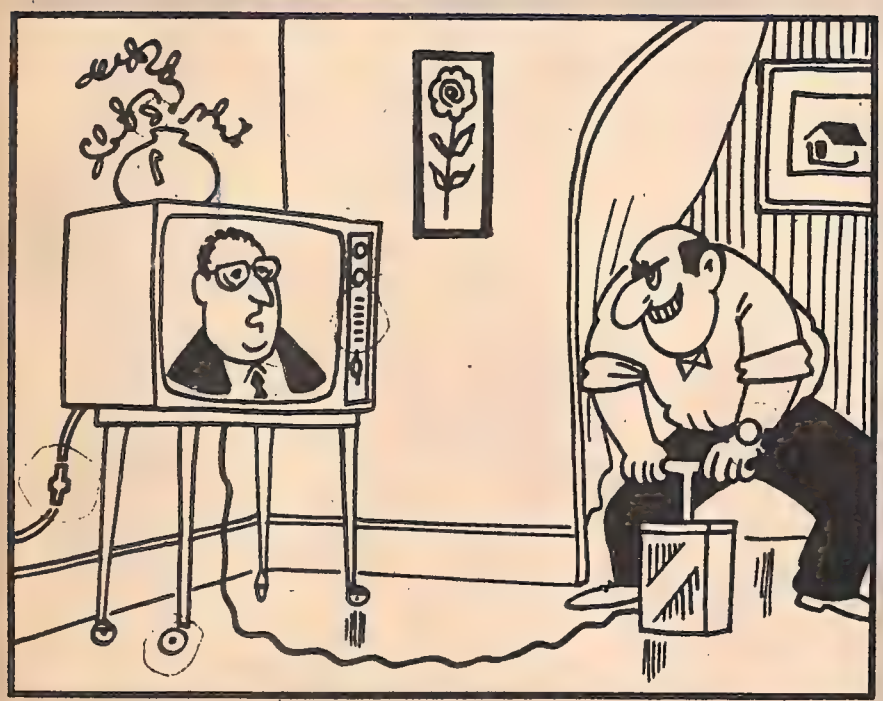

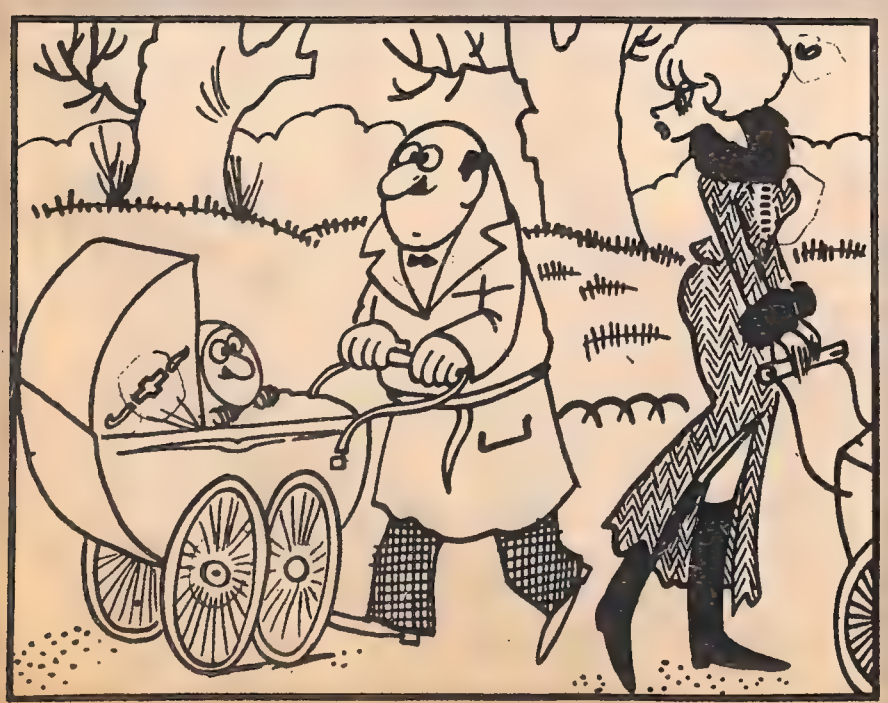

7 BENZER

Yukarıdaki iki resim arasında yedi benzer nokta var. Bu benzerlikleri ne kadar sürede bulabileceksiniz?

BİR TANIK ARIYORUZ

Aşağıdaki resme 30 saniye bakın. Sonra resmi kapatıp soruları cevaplandırın.

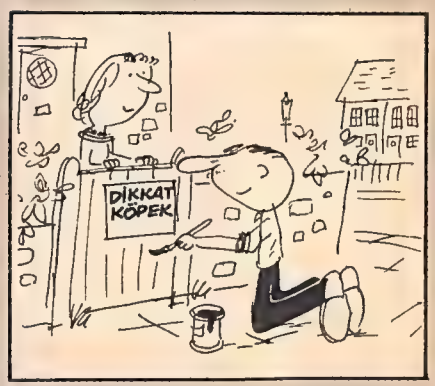

1. Adam cehetli mi ?
2. Boya kutusunun kapağı yerde mi ?
3. Bahçe kapısının tokmağı görülüyor mu ?
4. Kadının elbisesi sıyah mı?
5. Kadın gözlüklü mü ?

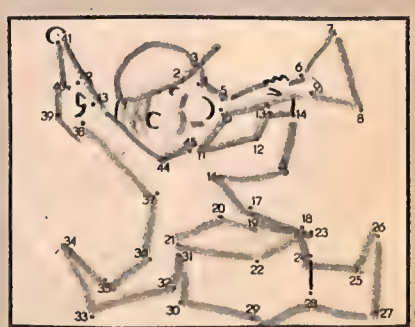

1'den başlayarak 45'e kadar noktaları kurşun kalemle birleştirin. Bakalım ne çıkacak ?

Cevaplar 46. sayfada

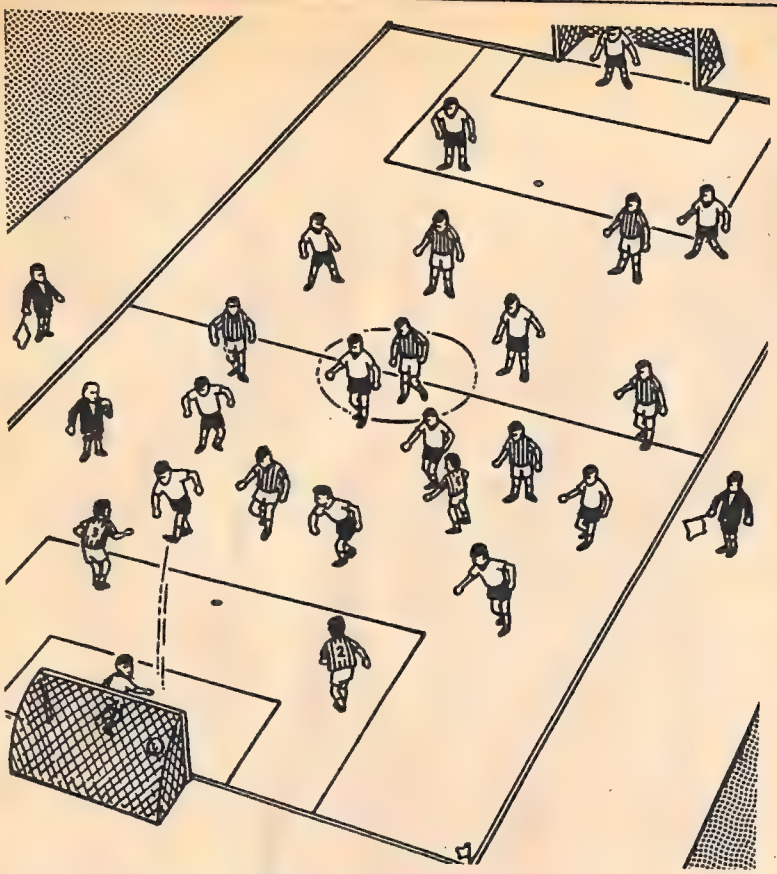

Beyaz formalı takımla çizgili formalı takımın maçından bir sahne görüyorsunuz. Beyaz takım bir gol kazanmış. Ama maçın hakemi bu golü geçerli saymayacak. Acaba neden ?

Oya soğuk almıştı. O gün evden dışarı çıkmadı. Pencerenin önünde oturup caddeye baktı. Akşama kadar caddeden birçok yabancı otomobil geçti. Üstlerinde, hangi ülkelerden geldiklerini belirten harfler vardı. Oya harfleri yazdı. Akşamleyin babasına sordu. Babası, harflerin hangi ülkeleri belirttiğini hemen bildi. Bakalım siz de biliyor musunuz ? (1) N. (2) NL. (3) F. (4) CH. (5) D. (6) GB. (7) CDN. (8) L. (9) M. (10) YU.

8 FARK

Ressamımız biraz da[illegible] resim arasındaki sekiz küçük farkı görememi[illegible]z görebilecek misiniz ?

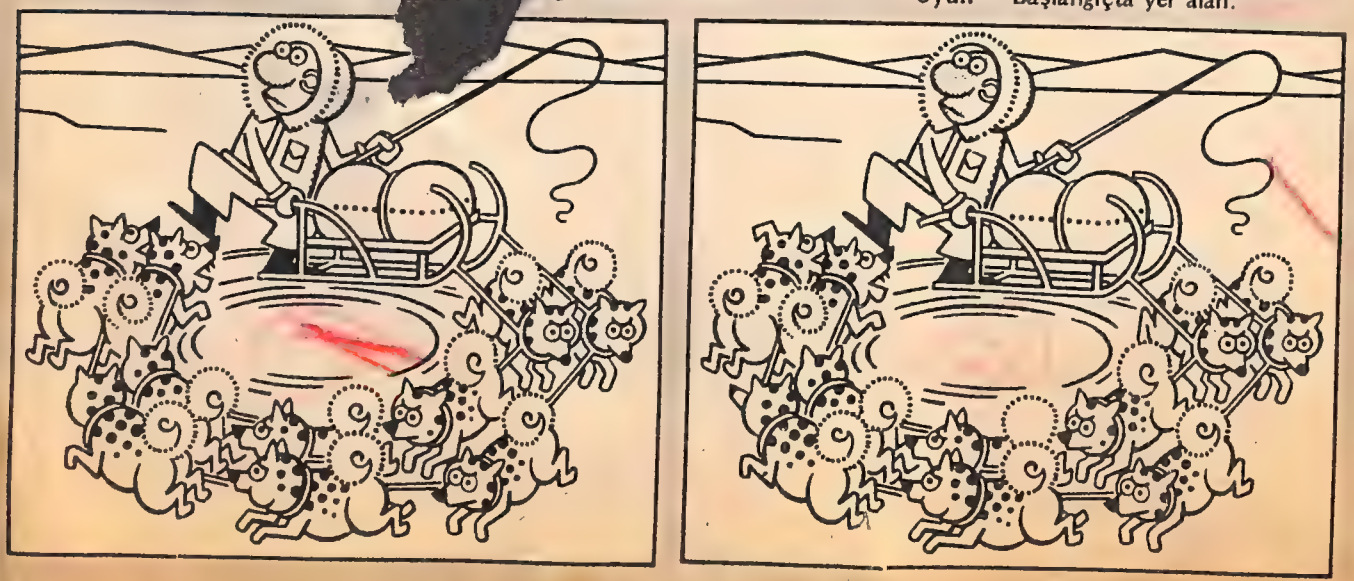

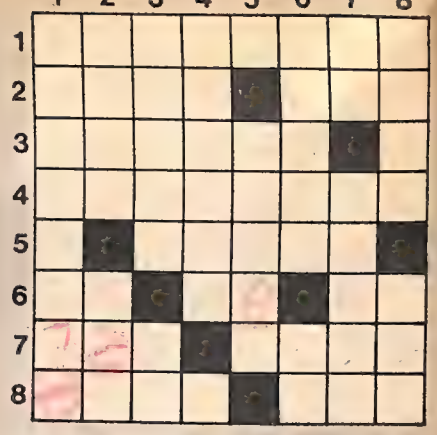

SOLDAN SAĞA : (1) Orduda erlerin yemeğini dağıtmada kullanılan çok miktarda yiyecek alan büyük maden kap. (2) İtina — Kötü söz. (3) Doğu Afrika'da bir ülke — (4) Güney Amerika'nın Kuzey doğusunda küçük bir ada. (5) Tersi sığ sularda yaşayan bir balık. (6) Yerde, zamanda ya da söz zincirinde en yakın olanı gösterir — Bir harfin okunuşu — Boru sesi. (7) Bir göz rengi. — Hükümdar — (8) Büyük ve sert taş kitlesi — Yetke.

YUKARIDAN AŞAĞI : (1) Kemirgen memelilerden toprak altında yaşayan küçük bir hayvan. (2) Atlas okyanusunda bir adalar topluluğu — Muğla'nın bir ilçesi. (3) Kum falı — Uydumuz. (4) Sıcak ülkelerde yetişen bir meyve. (5) Tersi : Birinin borcunu ödemediği ya da verdiği sözü yerine getirmediğinde bütün sorumluluğu üstüne alan kimse. (6) Bir tür şekerleme — Bir nota. (7) Öğrenilmek istenen şeyi ya da konuyu sormak için kullanılır — Dükkânında iğne, iplik baharat gibi ufak tefek şeyler saran kimse. (8) Tersi : Karelere ayrılmış zemin üzerinde 16'şar taşla iki kişi arasında oynanan oyun — Başlangıçta yer alan.

bir sorumuz var

Yukarıda iki maymun görüyorsunuz. Bu maymunlardan biri ötekine bir şeyler söylüyor. Biz, ne söylediğini çıkaramadık... Size başvurmayı uygun bulduk. Haydi bakalım, düşünün taşının... Aklınıza gelen en gülünç sözü bir kağıda yazıp bize gönderin. Bu fotoğraflı karikatürün tamamlanmasına yardımcı olun. En beğendiğimiz cümleyi gönderene 10 tane ciltli kitap armağan edeceğiz. İkinciye 5, üçüncüye de 3 ciltli kitap vereceğiz. Cümlelerinizi bir hafta içinde bekliyoruz. Adresimiz şöyle : "Milliyet Çocuk Dergisi — Bir Sorumuz Var 13 — Basın Sarayı — Cağaloğlu — İstanbul". Cümlenizin altına adınızı, adresinizi, yaşınızı yazmayı unutmayın.

GELECEK SAYIDA

RED KİT

ÇİZMEYİ ÖĞRETİYORUZ

CEVAPLAR

FEN VE TABİAT : 1—a; 2—d; 3—d; 4—b; 5—c; 6—b; 7—a; 8—a; 9—c; 10—d; 11—a; 12—b; 13—b; 14—a; 15—d; 16—c; 17—b; 18—b; 19—d; 20—c; 21—a; 22—c; 23—b; 24—b; 25—d; 26—b; 27—a; 28—c; 29—a; 30—b.

GEOMETRİ : 1—d; 2—a; 3—d; 4—a; 5—b; 6—c; 7—b; 8—d; 9—a; 10—c.

DAĞARCIK : 1—b; 2—a; 3—d; 4—a; 5—c; 6—b; 7—a; 8—d; 9—d; 10—a.

7 BENZER : (1) Televizyonun üstündeki vazonun kulpu ile çocuk arabasının güneşliğindeki alt işleme. (2) Vazonun üstündeki küçük yaprak ile kadının başının yanındaki sinek. (3) Televizyonun kenarındaki çizgiler ile kadının mantosunun göğsündeki çizgiler. (4) Spikerin boyunbağı ile arabayı süren adamın boyunbağı. (5) Televizyonun arka kordonunun ortası ile arabanın güneşliğindeki orta işleme. (6) Televizyonun ön sağ ayağındaki tekerlek ile arabanın ön tekerleğinin ortası. (7) Adamın kol saati ile arabanın arka tekerleğinin ortası.

MAÇ : Hakem golü geçerli saymıyor, çünkü o sırada sahada beyaz takımdan 12 oyuncu var.

HARFLER : (1) N— Norveç. (2) NL— Hollanda. (3) F— Fransa. (4) CH— İsviçre. (5) D— Batı Almanya. (6) GB — İngiltere. (7) CDN — Kanada. (8) L — Lüksemburg. (9) M—Malta. (10) YU — Yugoslavya.

8 YANLIŞ : (1) Adamın başlığının üstü. (2) Kamçının ortasından görülen dağ çizgisi. (3) Kızağın ön sol kısmı. (4) Adamın tuttuğu sapın uzunluğu. (5) Ön soldaki köpeğin kulağı. (6) Soldaki ikinci köpeğin burnu. (7) Orta sağdaki köpeğin kuyruğu. (8) Arka sağda-

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	K	A	R	A	V	A	N	A
2	Ö	Z	E	N	■	K	E	M
3	S	O	M	A	L	İ	■	A
4	T	R	İ	N	İ	D	A	D
5	E	■	L	A	F	E	K	■
6	B	U	■	S	E		T	İ
7	E	L	A	■	K	R	A	L
8	K	A	Y	A	■	E	R	K

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

ORMAN

Orman yurdun temelidir
Erişilmez emelidir
Kâğıt, kalem, sıra, masa
Ormanların ürünüdür

Çam, köknar, selvi, kayın
Ormanlarınla öğün
Ondan sana fayda var
Ormanı koru, sev ve say

MERAL KAMU

ATAM

Sarı saçların
Mavi gözlerin
Çatık kaşların
Ne güzelsin Atam

Yurdumu kurtaran
Bu güzel güne kavuşturan
Mutlu günlere ulaştıran
O güzel Atam

SALİH DOĞAN

ÇOCUK BAYRAMI

İşte çocuk bayramı
23 Nisan geldi
Çocukların sevinci
Mavi göğe yükseldi.

Ne mutlu bize
Ne mutlu
Atatürk T.B.M.M'ni kurdu
Bütün dünya adımızı duydu

GÜLAY GÜLLAPOĞLU

KUZUM

Benim canım kuzum
Herşeyimsin sen benim
Bir tanesin gönlümde
Benim canım kuzum

Tüylerin ipek gibi
Gözlerin boncuk
Bir tanesin gönlümde
Benim canım kuzum

MUTLU YAKICI

Işığın Öyküsü

Sokaklarımız ve evlerimizde yaktığımız ışıklar için bilginler bin yıl uğraştılar. İlk önce ateş bulundu. Bu eski insanlar için hem ocak, hem aydınlatma, hem ısınma işini görüyordu. Sonra çıra yaktılar. Çıralı ağaç bulmaları çok zor idi. Sonra ağaçların reçinesini yakmaya başladılar. Ve böylece meşale doğdu. Ama meşale çok is çıkarıyordu. Sonra hayvanların iç yağına fitil soktular, böylece mum bulundu. Ama o da az ışık veriyordu. Sonra lambayı icat ettiler, bu da is çıkarıyordu. Sonunda şimdiki lambalar kullanılmaya başlandı. Edison buldu. Bir gazete şöyle yazdı :
— Artık ışık var, herkes erken kalkıp geç yatacaklar...

GALİP ÇETİNER

UTANIYORUM HALKIM

Utanıyorum,
utanıyorum hepinizden
bayram sevincini
yüreğimde duymaktan
utanıyorum,
bayram günü
temiz giysi
alışagelmiş
"bayramınız kutlu olsun"
demekten.

Utanıyorum yoksul halkım,
sizler sefil bir hayat yaşarken
bebelerinizin karnını doyuracak
ekmek,
üşüyen minicik ayaklarını örtecek
ayakkabı bulamazken
ben ;
bütün bayram yapanların adına
sizlerden utanıyorum halkım.

ÜLFET ORAN

YAĞMUR LEVENT

SPOR

CEMİL futbol öğretiyor

Karşınızdaki oyuncuyu geçemeyecek durumdaysanız ne yapacaksınız ? Bu durumda yapılacak en iyi şey pas vermektir tabii. Ama gelişigüzel verilecek bir pasın yararı olmaz.

Bir takım arkadaşınızın pas alacak uygun bir yere kaçması için bazen zamana ihtiyacınız olur.

Bu zamanı nasıl kazanırsınız ?

Topu saklayarak.

Peki, topu nasıl saklayacaksınız ?

Resim 1

Resim 2

Resimlerle görelim :

Resim 1 — Beyaz oyuncu, sağ ayağında topla ilerlemektedir. Siyah oyuncuyu geçemeyeceğini anlamıştır. Bu durumda hafifçe sağa döner.

Resim 2 — Şimdi hem topu, hem siyah oyuncuyu görmektedir. Siyah oyuncu topu görmektedir. Ama beyaz oyuncunun sol bacağı kendisiyle topun arasında olduğu için topa vuramamaktadır.

Resim 3

Resim 3 — Siyah oyuncu topu almak ister. Beyaz oyuncu ansızın sağına döner.

Resim 4

Resim 4 — Beyaz oyuncu, dönerken topa sağ ayağının dışıyla dokunur. Siyah oyuncu arkada kalmıştır.

Gelecek hafta yeni çalışmada buluşmak üzere, hoşça kalın, sevgili okurlar.

hokus mokus pokus

DEVRİM ALPÖGE

büyülü halka

Seyircilerinize biri büyük, biri küçük iki halka gösteriniz.

— Bakın, bu halka ötekinin içinden geçmiyor. Gördüğünüz gibi. İsterseniz alın inceleyin. Yarık falan da yok.

Sonra bir de ip çıkarınız. Seyircilerden birini ortaya çağırıp ipin ucunu iyice düğümlemesini söyleyiniz. Büyük halkayı ise ipin öbür ucuna düğümleyiniz. Küçük halkayı da seyircinizin düğümlediği yerden geçirerek öteki halkanın yanına getiriniz.

— Gördüğünüz gibi, küçük halka bu ipte tutsak oldu. Çıkmasına olanak yok. Aman ipin ucunu sıkı sıkı tutun, sakın kaçmasın.

Bir mendil alıp ellerinizle tuttuğunuz halkaların üstüne kapatınız.

— Hokus ... Mokus ... Pokus !

Mendili kaldırınız. İpi tutan seyirciye dönüp çıkışınız.

— Olur mu ya ? Niye halkayı çıkardınız ?

Gerçekten de mendil kalkınca, seyirciler küçük halkanın ipten kurtulmuş olduğunu görecekler.

İşin bütün numarası düğümdedir. Mendilin altında düğümü çözüp halkayı çıkarabilirsiniz. Sonra da düğümü tekrar aynı biçimde yapabilirisiniz. Resimlere bakarak düğümün nasıl açıldığını anlayabilirsiniz.

Bir deneyin bakalım.

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz?Bize adınızı,adresinizi,nelerle ilgilendiğinizi yazın... bu köşede yayımlayalım

- ZUHAL ÇOLOKOĞLU : Yaşım 13. Pul ve kart biriktiririm, şiir yazarım. Kitap okumayı çok severim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Çiftlik cad. Sağlam apt. No: 157-5 SAMSUN
- AYKUT SAĞTEKİN: Yaşım 10. Spor yapmayı, kitap okumayı severim. Mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Sümerbank Pamuklu Dokuma No: 14 Ticaret başmemuru eliyle — KAHRAMANMARAŞ
- NURAN GÖZE : Yaşım 11. Kitap okumak, sinemaya gitmek, müzik dinlemek, spor ve resim yapmak zevklerim arasındadır. Arkadaşlarla mektuplaşmak isterim.
  Adres : Halepli Şükrü sok. Gültekin apt. No: 19—1 Şişli — İSTANBUL
- RIDVAN DAĞ : Yaşım 10. 5. sınıfa gidiyorum. Beşiktaşlıyım. Boş zamanlarımda resim yapıp, fıkra çizerim. Kitap okumayı çok seviyorum. Arkadaşlarımın mektuplarını şu adrese bekliyorum.
  Adres : Tunusbağı cad. No: 73 Kat : 3 Üsküdar — İSTANBUL
- MURAT KESERBİ : Yaşım 11. Şiir zazarım. Hayvanları çok severim. Kalamış ilkokulu voleybol kaptanıyım. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Selâmiçeşme. Mazhar Bey sok. Huzur apt. B Blok. 11-21 Kadıköy — İSTANBUL
- AYŞE İLERİ : Yaşım 12. Mektuplaşmak ve seyahat etmekten çok hoşlanırım. Boş vakitlerimde koleksiyonlarımı geliştirir, şiir yazar ve kitap okurum. Bana mektup yazar mısınız ?
  Adres : Yukarı Ayrancı Nazilli sok. Çakmak apt. No: 4-20 ANKARA
- BAHAR ARSLANLI : Yaşım 10. Kartpostal koleksiyonu yapıyorum. Fenerbahçeliyim. Şiir yazmayı ve okumayı severim. Boş zamanlarımı kitap okuyarak ve müzik dinleyerek geçiririm. Mektuplaşacağım.
  Adres : Hasan Efendi mah. Hükümet bul. 16 sok. Dönmez apt. No: 9-101 AYDIN
- MURAT ÇIN : Yaşım 14. Fotoğrafçılıktan hoşlanıyorum. Çocuk dergisi okurlarıyla mektuplaşmak istiyorum.
  Adres : Çay mah. Turnalar cad. No: 38 Gümüşhacıköy-AMASYA
- GÖNÜL KÖKSAL : Yazım 9. Çevremde güzel olan her şeyden hoşlanırım. Türk hafif ve halk müziğini seviyorum. Mektuplaşacağım.
  Adres : Muradiye mah. Ordu cad. Cumhuriyet ilkokulu 2. sınıf No: 240 Murath-TEKİRDAĞ

ÇİÇEKLERLE GERÇEKLER

tan oral

DERGİMİZİ 385 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:
Yıllık (52 sayı) ..... 200 lira
6 aylık (26 sayı) ..... 100 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 385 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.

2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

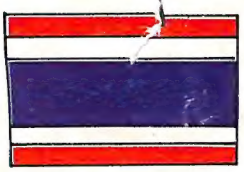

TAYLAND

Bangkok'dan bir görünüş

- Devlet adı : Prathet Thai (Tayland Krallığı).
- Nüfus : 42,277,000 (1975).
- Alan : 514,000 kilometre kare.
- Dil : Tayca.
- Din : Budist ve Müslüman.
- Başkent : Krungt'ep (Bangkok).
- Büyük kentler : Thonburi, Ayuttaya, Çiengmai.
- En yüksek dağ : Doi Inthanon (2576 metre).
- Önemli akarsular : Mekong, Chao Pyha
- İklim : Tropikal muson iklimi, sıcak ve yağışlı.
- Ürünler : Pirinç, muz, şekerkamışı, mısır, tapyoka, hindistancevizi, kauçuk.
- Para birimi : Baht.
- Telefon sayısı : 270,840 (1975).
- Radyo sayısı : 3,009,000 (1973).
- TV sayısı : 241,000 (1971).
- Karayollarının uzunluğu : 17,686 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu : 8233 kilometre.
- Okuma-yazma bilmeyenler : % 21.3.
- Ortalama hayat uzunluğu : Erkeklerde 53.6 kadınlarda 58.7 yıl.